

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

Liber XXVII. De Contractibus reliquis, qui consensu fiunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

exigua putabatur: neque vero licebat, vt refert Heraclides lib. de politis, in republ. Lacedem. Et Menander dicebat:

Ὅδῳ μὲν δὲν εὐτυχεῖν τῶν εἰρη
Ἐξ ἧν ἔγνωρ δ' ἔγδ' ἔχ' τῶν οὐρανῶν.

Id est:

Res est plena doloris, ei qui vixit beatus, successore desertam domum relinquere. Reipublica quoque interest, vt ordinem & familiarum dignitas salua sit. l. i. §. quamuis, & §. sed est seruus, de ventre inspiciend. in P. & ne sordide stirpes splendidissimis & ingenuis natalibus subrogentur. le. super statu. de quest. C. Et Auguitus ad populum: nec domum, inquit, pupillorum, tutoribus vendere liceat, in qua defecit pater, minor creuit, in qua maiorum imagines, aut non videre fixas, aut reuulsas videre, satis est lugubre, l. lex que tutores, 21. §. & tolerabilis, de administra. tutor. libr. 5. C. in 37. Atque pro. uldubio valet lex imposita rebus a priuatis, ne extra familiam res alienentur. l. cum pater. §. libertis, de l. 3. l. p. 71. 2 §. si frater hircido in iustitio. eod. tit. ¶ Rationes ¶ porro, quæ consuetudines fulciant retractus, plures sunt: sed potissimum quod mores recepti, sunt legum nerui, l. de quibus l. sed & ea que, l. e. go. de lega. in P. §. sine scripto, de iure natu. in P. veluti ex conuentione seruantiibus iurarem incolis: liquidem & conuentionem inesse conuentionem dixit Plato in Cratyllo. ¶ Facit ¶ & caussa proximitatis locum retractui potiore, quæ & caullam potiore habet

succedendi ab intestato deficientibus. Masuerius in sua practica iudicior. in princip. ver. alle tamen tit. de retract. Buerius que. 13. numer. 22. Et quia potest efficere lex ne res ad extraneos alienatione perueniat, l. i. non licere habitator. mos. oc. & c. lib. 11. C. in 5. l. dudum, in fin. de contr. emi. L. vnic. ne Christian. mancip. haretico vel iud. hab. C. poterit & idipsum consuetudo, quæ vim legis habet. l. diuina, l. homo. l. si de interpretatione, & l. nam Imperator, de leg. 1. P. ca. cum dilectus capi. cum olim, de consuetud. c. certificar. de leg. 1. Et Cicero vel alius ad Herennium, Consuetudo est, inquit, id quod sine lege, aque ac si legitimus sit, vsitatum est. Jus videlicet moribus institutum quod pro lege suscipitur, can. consuetu. 1. dist. 1. Proximitas affectionem auget secundum gradum eius propinquorem, de quo & responsum est, pacto fieri non posse, vt vltior agnatus preferatur in bonis, le. si fratres, 53. §. idem respondit. pro. l. P. pacificentis, omitto reliquas rationes, quæ communes sunt cum successione intestati proximiorum, ad quos ordine peruenit succedendi facultas. Neque optio est hac consuetudine reseruatiuenti, vt possit remotiore præponere, ratione cuiusdem ordinis præscripti. Neque rigor iuris scripti, l. dudum, C. de contrahen. emi. l. i. commu. diuid. qui improbate videtur has consuetudines, consideratur nunc, cum leges posteriores derogent prioribus, etiam ex tacito vtiuntur contrario vsu, l. de quibus, de leg. 1.

DE CONTRACTIBVS RELI- QVIS, QVI CONSENSV FIUNT. LIBER XXVII.

De Locatione & Conductione. Cap. 1.

Institutio. Lib. 3. tit. 25. P. Lib. 19. tit. 2.
C. Lib. 4. tit. 65. Decretal. 3. tit. 18.

- 1 Locationis & conductionis nomine olim promiscue vsi veteres, vt emtionis & venditionis.
- 2 Locatio vnde dicta.
- 3 Locatio & conductionis qui, eod.
- 4 Locationis definitio.
- 5 Res que locari possunt, eod.
- 6 Emphyteosis quid.
- 7 Commisum ob defectum solutionis, pensionis, emphyteosicos, an habeat locum in Gallia.
- 8 Libellarius contractus quid.
- 9 Emphyteosis & locationis differentia.
- 10 Opera locari possunt.
- 11 Redemptores qui dicantur, eod.
- 12 Mercenarius qui.
- 13 Merces locationis certa esse debet.
- 14 & 12. Locare & conducere que persona possint vel non.
- 15 Al lites conducere bona aliorum prohibentur.
- 16 Ecclesiastica persona non possunt esse conductores bonorum secularium.
- 17 Magistri atus conductores esse non possunt.
- 18 Tutores curatoresve conducere non possunt.
- 19 Famuli non possunt relinquere temere dominos, sine illorum iussu.
- 20 Locationi consensus dat legem.
- 21 Locatio tacito consensu quando & quomodo renouatur, eod.
- 22 & seq. Locati & conducti actiones que.
- 23 Locati pro quibus datur, eod.
- 24 Colonus vendens rem quam colit, furti damnandus.
- 25 Locare inuitus non cogitur dominus suam rem, eod.
- 26 In iuratur in litem pro locatione, & quando.
- 27 Conductor non soluens mercedem expelli potest a re locata.
- 28 Conductor mercedis, vel pensionis remissionem quando, & pro quibus petat.
- 29 Sieristatit quando remittatur pensio conductori.
- 30 Sieristatit fructuum quomodo metienda, eod.
- 31 Animalia varia que vastant ciuitates & oppida, & de populata sunt fructus.
- 32 Pestis causa migrans, num renuntiet conductioni, vel soluat mercedem.
- 33 Domus a laruis vel strigibus agitata, an renuntiare possit a conductore sine mercede.

- 27 Locatorum que reparanda vel restituenda utrinque.
- 28 Locator operis quando de vsu eius teneatur.
- 29 Operis vitium quando obliget eum qui fecit, eod.
- 27 & 29. Operis aduersi periculum quid & ad quem pertinet.
- 30 Nauta de iactu mercium quando teneatur.
- 31 Ex conducto alio cui datur, & pro quibus.
- 32 Conductor rei si frui vel vsu ea non possit, ad quid agat.
- 33 Locans prædium, vbi mala herba, ad quid teneatur.
- 34 Conductor quibus ex causis, tempore conductionis re conductam expelli potest.
- 35 Conductor nulla quantumvis longa possessione, præscribere rem locatam contra dominum potest.

Locationis ¶ & conductionis nomine promiscue, & pro eo. 1. dem antiqui vsi sunt, l. idemque de actionib. P. sicut & emtionis & venditionis l. veteres, eo. tit. Affinis autem cum sit emtionis locatio, & in bona fide l. 2. C. de locu. §. actionum de alio. & origine iurisdictionum, le. iurisdictionum, de i. ad. P. l. loca P. & in aliis, l. 2. loca. P. §. eo. tit. ap. Infinita, subicienda eius emtionis tractatio: & ea pertractata quæ ab emtionem etiam discedunt & propriam hinc contractui substantiam constituunt. ¶ A ¶ loco locationem & collocationem fieri, tradit Varro libr. 4. de lingua Latina, vbi quæquam consistit locus, inquit. Ab eo præco dicitur locare, quoadulque id emitur, quoad in aliquo consistit pretium: inde locarium, quod datur in stabulo & taberna vbi consistant Sic loci muliebres, vbi nascendi initia consistunt, & c. Vt certe ratione definita mercedis, qua in definitione locatum sit pretium, videatur dicta locatio. l. 2. loca. P. qui rem vtendam interuentu pretii dat locator dicitur: qui accipit pretio dato conductor, v. de Budam, in annotationib. prior. ad Pand. in l. 2. ad leg. R. ad. de iac. ¶ Erit ¶ autem eius substantialis finitio, vt fit, vtus rerum vel operum mediante mercede certa ex consensu, concessio. Ex rebus pendet diuisio locationis. Res porro quæ in ea considerantur, sunt res ipsæ, quarum vsus locatur, & merces. Res omnis que vendi potest, & locari potest: ex ceptis seruitutibus realibus, l. locare, 47. loca. P. cum tamen mixta locentur, & vsus fructus, laboribus. de vsu fructu. P. de mto vsu qui perlonge adheret, §. vtius cui. & §. sed si cur, de vsu & hab. Locare possunt ideo ecclesiastica persona fructus beneficiorum, vsque ad decem annos c. 2. de ioc. ca. ap. Greg. quia illæ se fructuarias esse ai bitur, per glo. in c. p. senti de off. ord. in Sex. vide Boe. q. 235. ¶ Possunt res alienæ locari, l. si quis domus, 9. §. si sibi alienæ, 7. loc. P. sed maxime si ius in illa locanti sit: nisi aliud. ¶ ouenit, l. nemo, C. de loca. Quare nemo phibetur rem ¶ conduxit fruendâ alii locare, si nihil aliud. ¶ ouenit, l. nemo phibetur, 6. C. loc. l. de locis §. si de m. s. f. i. a. que tamē idonco. l. a. quif.

laquissimum. §. fin. Et si quis, §. mancipiorum, de usufructu. Item
 aliter de usu & habita. Res propria conducti non potest, qui rem
 propriam, de loc. C. ad probationem, 23. C. eod. in. quare locata
 res incipit esse conductoris, cessat locatio, si quis fundum, 10. §. si
 locat. in P. potest tamen emtor fundum, quem emit. conducere
 & locatione sub conditione. l. si quis emt. 25. §. fin. cum 2. ll. sequent.
 locat. P. locantur & fructus decimarum. c. 2. de loc. P. ¶ Locantur
 res ¶ mobiles & immobiles, in perpetuum & ad tempus, l. si a-
 ger vel sigal. vel emphyteo. per. P. Dum in perpetuum fit contractus
 medius inter emtionem & locationem, videlicet. et emphyteosis,
 l. de iure emphyt. C. §. adeo, locat. si. quæ ex scriptura, quam desi-
 derat, prout pia. uerit contrahentibus naturam & substantiam
 capis, dist. l. 1. c. 2. de iure emphyt. C. v. de Boerum de longi tempo-
 ris locatione, doc. 23. 4. datur enim res per eam perpetuo fruenda
 retenta certa annua pensione, & iuribus prelationis, vel presta-
 tionis quinquagesimæ partis, iure ciuili, vel alterius partis pre-
 tii, iure conseruandis definitur, cum res ab emphyteuta ditta-
 hatur, l. 3. §. fin. C. de iure emphyt. legibus quoq; traditioni rerum
 appositis conseruandis, cum necessitate præstandi pensionem
 annui singulis imminente alioquin cessatione solutionis per tri-
 ennium in rebus secularibus, leg. 2. de iure emph. C. & per bienni-
 um in ecclesiasticis, ca. potius, de loc. §. si iure autem oportet, de non
 alien. reb. ecclesiasticis, in Auth. col. 2. rerum daturam ab emtione que
 vocatur ius commissi. ¶ Quamquam ¶ in Gallia defectus soluti-
 onis census vel pensionis non inducat ius hoc commissi nisi no-
 minatim in traditione fuerit cautum. Philib. Burgon. in legib. ab-
 rogatis. ¶ Emphyteosis ¶ quoq; accedit locatio rei immobilis ex
 contractu. vt dicunt, libellario, quo res datur vtenda sub annua
 mercede a viginti nouem annis vsq; ad viginti nouem annos, &
 7 sic in perpetuum. ¶ Notandum ¶ autem in multis differre, quod
 & nos Bar. consil. 161. emphyteosim a lo. atione: sed maxime quod
 emphyteote non, quicunq; de fund. patrimon. lib. 11. C. si remif-
 sio pensionis ob sterilitatem. ¶ Locantur ¶ etiam opera sed
 non in perpetuum. l. 3. de liber. homin. exhib. P. l. i. in centum, §. 2. de
 condit. & demonst. v. de Domi. Boerum in additio. ad tractatum de
 auctori. magni consilii, nu. 4. quoties quid mediante mercede faci-
 endum datur, in leg. item si pretio non soluto, 25. versic. quarta, locat.
 P. l. naturalis §. si cum do de præscript. verb. P. §. item queritur de lo-
 cat. ap. l. i. §. si. dicebantur redemptores, qui certa mercede ali-
 quod opus suscipere certo pretio faciendum, cuiusmodi plu-
 res hodie sunt artifices lignarii materiarii, architecti, & id genus
 alii, qui vulgo, entreprenurs de Peleigne, sicut ab heres, vt in l. item si
 pretio, §. 2. l. ea lege, §. 1. locat. Sunt & redemptores vt sigalium
 conductores, l. C. de publ. & vel sig. P. vocant, formiers. Felus
 libris de verborum significatione: Redemptores proprie, inquit, ar-
 que antiquæ consuetudine dicebantur, qui quid publicè faciendum
 aut prebendum condixerant, efficerantq; tum de pecuniis acci-
 piebant. Nam antiquitus emere pro accipere ponebatur. At nunc ii
 dicuntur redemptores, qui quid condixerint vtendum prebendumq;
 Heq; Felus. Salaria mercedes operum, polle mi ordinis in po-
 pulo homines, secundum Plutarch. in Solone & Suida. Quamuis
 Dionysius Halicarnassæus scribat, Sitas Athenis appellatos,
 quos Romani dicunt clientes Plutar. huius nominat vt ab alio, Plar-
 to. eos qui pretio roboris vim vendunt, & exercent præmie, a
 mercede mercenariis dictos tradit, & complementum esse ci-
 uilitatis paucis contentos, & deos vt loquitur, inter paucula ob-
 sonia venerantes, Plaro 1. de repub. Merces, vt notat M. Terenti-
 us Varro, a merendo, quod manufactum erat, & datum pro eo
 manu pretium a manu & pretio, Varro 4. de ling. Lat. Marcellus
 dicit mercenarium, eum qui operas suas locauerat, in l. respicien-
 dam, §. surta domestica, de pan. in P. Idipsum Paulus in l. si ubertus,
 §. 1. de sur. in P. Ex parte eius qui locat, res vel opera datur in loca-
 tione: ex parte conductoris, merces. ¶ Itaque ¶ merces etiam
 pro substantiali consideratur in locatione, qua non interueni-
 ente, locatio non est, l. 2. loca. P. l. naturalis, §. si cum do, de præscri-
 pt. verb. P. l. 1. §. si quis seruum, de positi. P. §. 1. de loca. debetque esse ea
 certa, l. si vir uxoris, de donat. inter vir. & vxo. P. l. si conuenerit com-
 muni diuidum, idonea & satis magna, vt contra ista hic distingua-

tur a donatione, l. si quis conduxerit, §. 9. loca in P. l. si emtio, 25. ed.
 quæ gratis fit licet tamen in mercede definienda maiore vel mi-
 nore contrahentibus, vt in emtionibus, se circumfribere, l. item
 si pretio, 25. §. si loc. in P. l. in causis, §. idem Pomponius, de minor. 25.
 an. P. At alieno arbitrio generaliter promissa non constat: si ta-
 men in alicuius arbitrium definitio deferatur, si ipse statuat, sta-
 bit locatio, si non definerit, nequaquam. l. si merces, 28. loc. P.
 Merces in pecunia, vt in pretio consistit, §. præterea, de loca. gl. &
 Doctores, in l. 1. §. si quis seruum, de positi. P. & in §. 1. de loca l. naturalis,
 §. 5. at cum do, de præscrip. verb. P. verum & eius nomine alia res
 dari possunt, Africanus in l. & hac distinctio, 38. §. si loca. P. l. si olet,
 C. eo. 11. Exstat formula edicti in Nouellis de mercede hæc: Omnis
 artifex, aut mercenarius, aut mercator, secundum formulam operas
 locatio, mercesque venditio: nam si quid amplius locauerit, pœna tripli
 sub. accipit, in Nouell. l. i. §. 1. 2. ¶ Persona ¶ a quibus locatio &
 conductione fiat, considerari subinde debent, vt in instrumenta quæ
 materiam ad formam reducent. Capaces erunt itaq; generaliter
 lo. ationis & conductionis qui emere, vendere ab emphyteo & con-
 trahere possint: quamuis aliquando, qui vendere res prohibita alienati-
 one non possunt, possint tamen locare easdem, vt in usufructua-
 rio constat, l. arboribus, de usufructu. P. & decimis. Transit & in he-
 redes locatio fructuum & rerum vt inque, l. viam veritatis, C. de
 loc. §. fin. eo. 11. ap. l. i. §. 1. ¶ Prohibentur ¶ tamen conducere re-
 ditus bonorum aliorum milites, ne auocentur a meditatione ar-
 tis militaris, rusticis operibus, nundinationibus, & quæ sunt in-
 tenti: permittunt tamen rerum conductione, quæ ad vitæ subsidia
 quotidiana, & militia necessaria sunt, in l. milites, 31. Et ibi gl. C. de
 loc. alioquin & miles qui conduxit, & qui illi locauit pœnis a Iu-
 stiniano subiiciuntur, irrita locatione, l. si. C. eod. nisi forsitan loca-
 tor ignorauerit conductorem esse, l. si ignorans, §. 2. eo. 11. in P. mil-
 item. Interdictum quoq; curialibus aliena prædia conducere, l.
 curialis, 30. C. loca. permittunt tamen succedentibus in condu-
 ctione ab aliis facta conductionem retinere, l. 4. de decurion. P.
 ¶ Quanto ¶ magis clericis hæc conductione interdicta esse debe-
 at, qui eiaratis rebus & negotiationibus secularibus omnino
 Dei obsequio se mancipiunt, nemo est qui non norit, ne a mil-
 itia ecclesiastica auocentur. Sic in consilio Maguntino inter ne-
 goria secularia, a quibus abstinere iubetur persona ecclesiastica,
 & illud est conductores secularium rerum, aut procuratores esse
 in cap. 1. ne cleric. vel monach. secula. nego. se immisce. facti. can.
 negotiatorem. Et can. fornicari. 88. dist. Carolus 9. rex nolter, men-
 se Ianuarii, anno 1572. in constitutione eius anni, du facti de la iustice
 & rebelles aux officiers d'ecelle ari. 8. edicto cauit, ne posthac
 nobiles, vel magistratus regii, vel eius officiales recta via, vel obli-
 que per alios, fructus sacerdotiorum conducerent, neve loca-
 tionem aliis faciendam impedirent: quod si amoliti fuissent, vel
 fecissent, admittit nobilibus priuilegia & insignia nobilitatis, &
 immunitatem a vectigalibus & censibus, & vt pagani censibus
 inscribantur, eorumq; res statuit. ¶ Officialibus ¶ autem seu ma-
 gistratibus regii, indicit pœnam ne posthac vlllo regio officio
 possint, irritas & nullas renuntians illis factas conductione-
 nes. Principalibus etiam constitutionibus cauetur, ne ii, qui pro-
 uincias regunt, quive circa eos sunt, negotientur, l. principalibus,
 33. de reb. cred. P. l. 1. de contract. iudi. C. l. firmarios, de numerar. & a-
 duar. lib. 12. C. ¶ Ratum ¶ qui tutores facti sunt, aut curatores,
 priusquam officio fungantur, conducere aliquid a Cæsare pro-
 hibentur, l. si cui locauerit, §. 1. Modestinus, loca. P. l. vnic. ne tutor.
 vel cur. reipub. vel cond. C. Neq; etiam idoneus conductor, vt di-
 ximus, rei suæ quisquam est, leg. qui rem suam loca. ¶ Sed ¶ & ex
 16 stat constitutio Caroli 5. Imperatoris edita anno 1548. in comi-
 tiis habitis Augustæ Vindelicorum, quæ statuit in c. 23. ne famu-
 li qui nobilibus & equitibus inferuiunt, possint ab alio condu-
 ci, neve illi heros possint relinquere, vt solent leui negotio ab a-
 liis corrupti, nisi illi testimonium prius habeant honestæ domi-
 nicæ missionis, quod testimonium si herus testato magistratu eius
 loci. Quod & in constitutione pacis publicæ Cæsaris repetitum
 est. ca. 24. & 25. Simile edictum aliquando a nostro rege Gallo-
 rum promulgatum iustissimis de causis, hocq; obseruari expedi-
 ret ob artes & malitiam famulorum & ancillarum. ¶ Consen-
 sus ¶ in superhuc conuentioni formam præscribit, secundum
 17 quam vel experti vel excipere oportet. Consensus, & vsus, qua-
 litatem & modum, & mercedis quantitatem determinat, nulla
 verborum solemnitate necessario requisita, l. locat. P. §. 1. ap. l. i.
 §. fin. & sine scriptura, l. conu. ab us locat. 24. eo. 11. C. l. qui in i. er-

petuum eod. tit. Cōsensu porro, vel expressus est, si quid nominatim cōuenit: vel tacitus, veluti quando censetur renouata cōductio, si locator patiat in rustico p̄dio, vel vrbano esse vltra priorem temporis locatōis cōstitutionē conductorem aut inquilinum, aliqua tamē inter hęc p̄dia dīstīctiōne adhibita, iuxta l. tē quertur, 14. §. qui implere. & §. in vrbano, & l. qui ad certum, 15. loca. in P. l. legem quide 16. eo. C. Cōsensu vel pure, vel sub conditione locatio fit. l. sicut emtio, 23. eod. tit. P. vel pacta adhibentur, vt quando opus aduersione locatū, quod donec approbetur, cōductoris periculo est, l. opus quod aduersione, 36. & §. q. loc. P. si dictum locando conductori, ignē ne habeto, vel ignem innocentem habeto, l. videamus, 12. §. i. locati, P. ne in villa vrbana scenam cōponeretur, d. l. videamus, §. fin. ne mula locata vltra certum pondus oneretur, l. qui insulam, 33. §. qui mulas, locat. P. Sunt his alie similes cōuentiones quae obseruandae, in locatione decidēda, sunt. §. Ex quibus actionis modulus & iudicium colligitur, ex locato, vel cōducto sunt enim duae istae actiones priorē locatū, altera conductori data, l. lex conductori, 16. eo. P. §. de locat. ap. Instr. Primū enim quod cōuenit inter contrahentes, dehinc mos regionis inspicitur, l. circa locatōnes, 19. & l. legem, 16. C. loca. §. conductor. eo. Et dictum non propositum in mente retentum, l. cum in plures, 62. §. locator. eod. tit. P. & si conductor omnia secundum legem cōuentionis non agat, vel si id quod praetermissum est ex aequo & bono non praestet, ex locato actione cōuenitur, d. l. circa, & l. si merces, 28. §. conductor. l. videamus, §. si eo ap. Inst. Item, vt accepta mercede teneatur operas, quas locauit, prestare, l. si qui a vobis, C. de locat. P. & vt finita locatione rem restitua liberam, vt accepit, & ab omni alterius cōtrouersia soluta, l. videamus, 12. §. qui vnum de Campania, eo. P. §. Meminit §. Gellius, colonū per quē possidemus, qui a domino fundum conduxerat, & vendiderat, & ita possessionē fundi internererat domini, futuri cōdēnatum: quia surripit & cōdici possessio possit, quemadmodum rem mobili surrepta, Aulus Gellius, lib. 11. c. 18. Nullū enim ius retentionis praetextu domini, & proprietatis conductori est, cum nec de proprietate agere possit, nisi restituta possessionē, l. si quis cōductionis, 25. C. loca. Neq; etiam dominus, nisi cōuentione aliqua alstringente, alicui inuisum rem suam locare cogitur, l. ne cui, 32. C. eod. tit. exceptis praedictis fiscalibus, l. congnit, & l. praedia, §. si de locat. fiscal. praedio. l. 11. C. Sicuti & pro re mobili locata, si conductor surripit, & locati & furti actio competit, Paul. in l. si locatum, de locat. P. §. Atque §. si recuset conductor locatam rem reddere, in litem iurat locator, vt secundum iuramentum damnetur conductor: agit & pendente locatione, l. si cui loca uero, 51. §. i. eo. tit. P. l. in actōibus de in lit. iuran. P. si terum locatum conductor vulnerauerit & nolit vti Aquilia, l. si vulneraueris, 46. eo. P. si deteriorē rem reddat, vel deteriorē ab alio reddi patiat, l. videamus, 12. §. item prospicere, l. si merces, 28. §. conductor, in lege locatōis, 32. l. sed addet, 21. §. illud, & §. si inquilinus, eo. tit. P. si destruxerit aedificia, vt reaedificet, l. cum conductor, 29. C. eo. si arbores exciderit vicinus, ob inimicitias conductoris, vel ipse conductor conueniri potest ex locato, ex lege Aquilia, ex lege duodecim tabularum arborum furtim caesarum, & interdīctio quod vi, aut clam, cum electione tamen vnius tantum, l. si merces, 28. §. cul, & 21. eo. P. §. Porell §. & conductor cogi mercedem placitam se luere, & non soluens expelli a re locata, etiam propria auctoritate, l. sen. & l. si in lege locatōis, §. colonus loca. P. si cessauerit in solutione per duos annos, l. quaro, §. inter locatore, eo. P. facit ea, prout, de loca. l. 2. de iure emp. hiteo. Quamquam de expulsiōne nihil nominatum fuerit cōuenitum d. l. l. quera §. inter dūm.

22. §. Tnetur §. tamen se exceptione aduersus hanc petitionem mercedis conductor, si re locata vni non potuit sine culpa sua: vt si domus, vel alia res conducta euicta sit, in quo casu fit subductio mercedis pro tempore, quo vti re quis non potuit, l. si domum §. fin. loca. P. si vi tempestatis fructus consumit sunt: si labes contigerit illis, si vredo, si vis fluminum, sturnorum, graculorum incendii, terrae motus incursum hostium, in l. ex conducto, §. si vis, eod. locustarum exesio, l. exceptio, 18. C. eod. & id genus similia si acciderint, quibus plus quam tolerabile sit, facti fuerint fructus, l. si merces, 28. §. l. maior, loca. in P. §. Fit §. & propter summam sterilitatem remissio, non etiam si cui vbi rate possit, cōpendri l. licet certis, de locat. C. lex conductor, §. si de est, & l. si vno anno in princ. & §. vbiunque, eod. in P. cap. propter sterilitatem, 3. eod. ap. Gregorium. Sterilitatem porro fructuum, quidam ad morem loquendi, & consuetudinem referunt: quidam, dum necesse rem colligitur, l. in d. licet, per dictos, §. si de est, & §. vbiunque, quod postremum magis probarem, cum nec exigitur fructuum ad remissionem pensionis pertinere, d. l. si vno, §. cum quidam, cui accedit Panormita, dum ait, sterilitatem fructuum dici, dum cōductori fructus percepti, soluta pensione non sufficiunt, vt deceptus non videatur vltra dimidiam iusti pretii, l. anor. in c. si propter sterilitate, de locat. Et certe sterile dicitur cū est ex parte, quod nullum fructum ferat. §. Ceterum §. exempla minorum animalium, 14. quae subuenterent, vel vastarunt oppida & fructus aliquando, lege Plinium, hb. 11. cap. 29. & c. 40. & de caeli tempestatibus eundem, lib. 18. c. 28. circa fin. Subinde in non possit commode habitari in domo locata, remissio non est itio sit mercedis vel iustissimo timore inde conductor migrat, l. habitatores, in princ. & §. fin. P. §. Num §. autem si pellis superueniat in loco eius pagi, in quo cōducta domus, possit repudiar locatio, & peti remissio pensionis. §. Vel §. si domus infestetur a laruis & frigidibus non expulsi, eo, quando iam abunde & elegantissime Arnoidius Ferronus, ad §. 3. consuetu Burdegalen. titulo de locato, explicauerit: & Christophorus Porcius in §. si de loca. & Guido Papae acof. 630. In summa §. tamē in contractu locatōis, veniunt reparanda & consideranda, quae dolo vel culpa alterius contrahentium contingunt, non autem quae ex calu, cui restitui non potest, l. iudicio, 28. C. locat. §. qui mercedem, 43. & l. leg. eod. in P. culpa & negligentia ex factio conductoris circa rem, & in re custodienda, vt in l. nauta nauae cau, o. si. bula. C. l. vt ex parte locatoris, si alienam rem vel vitiosam locauit, l. sed addet, §. 1. & l. cum in plura, §. stratum meum locat. P. & sic de similibus: remittitur & pensio, si vti fructu fundo non potest locato conductor, l. si fructus, 36. §. si, & l. si quon, eo. loc. i. §. Agitur §. & ex locato contra eum, qui opus factum endum conduxit, vt faciat, & si fecit de operis vitio teneatur, videlicet si opus perficiendum conduxit, non etiam si diariam operam conduxit, l. ea lege, §. locum, loca. P. Et in operibus publicis, qui adificat heredeque eius vique in quinquedecim ab opere perfecto annum, teneatur de vitio refaciendo, si quod in opere ratione adificii vitiosum acciderit, l. omnes, in v. de operibus pub. l. Distinctionem aliam quoque; huic rei addit Florentinus, §. Opus, inquit, §. quod aduersione, a ius auerfones: & ita habet textum Plac. ren. sic etiam legitur in l. qui effici, 62. §. 2. ff. de contra. em. va. in auerfione emta. Breder. locatum est, donec approbetur conductoris periculo est: quod vero ita conductum est, vt in pedes mensuratur praestet, eate nus conductoris periculum est, quatenus admenfium non sit, & in vtraque caulla nociturum locatori, si per eum steterit, quo minus opus approbetur, vel admetatur, sitamen vi maiore, opus prius intercedit, quam approbaretur, locatoris periculum est, nisi aliud actum sit, in l. opus, 36. & l. sequi, de sortito casu, in l. Martius, 61. & l. si loca. P. l. xelt apud Platonem, si arborum aliquis in tempore stantio opus per mactam non perfecterit, primū Deo penas dabit: deinde hae lege reus factus, operis quod in tempore non fecit, mercedem pers. nautae ab vno rursus in eodem spatio tempore opus gratis efficiat, l. latio 11. de Leg. §. Exlocato §. quoque agitur contra magistram natis, pro mercedis amissis ex iactu factio, l. borante nauae, si merces vt chendas locauerit, denique eum reliquis quorum merces salua sunt, vt contribuant: ex lege Rhodiorum, l. 2. in princ. & §. xero in eadem nauae, & l. de recatio, 9. od l. Rhod. de iac. lib. 1. q. 1. tit. 2. §. Ex §. conductor datur actio conductori, si quid sua interit, vel si damnum ex locatōne sentiat, ex re locata: vt quia vitiosa dola locata, acs. sint, vnde vni fructu iacturam sit passus, l. sed addet, 21. §. si quis dola, locat. P. §. Si §. res locata aliena euicta sine dolo malo & culpa locatoris sit, vel perierit, ex conducto repetitur merces, si data sit, l. si fundum loca. P. l. si quis domum, 9. eo. vel vt ei praestet, si quod conduxit licere. Et si dominus non patiat, vt teneatur dominus a quo commodam habitationem, vel rem praestare, l. si quis domum, 9. loc. P. vel si culpa locatoris non possit frui, quod rem alienam scienter locauerit, ad id quod inereit cōdemnetur, l. si tibi alienam, 7. eo. P. Id ipsum fit, si venditor aedes locatas, vel fundum: & emtor expulserit conductorem, l. si merces, 28. §. qui fundum loca. P. non enim teneatur colonum, vel inquilinum pati & retinere emtor praedii: nisi pactum vni venditor facti fuerit, d. §. qui fundum loca. P. l. 1. C. de locat. l. qui fundum, eo. P. Si cōmode non possit habitare in domo cōducta, conductor hac actione etiā agit, vel ad mercedis reputationē & imminutionē, vel licebit illi relinquere habitationē d. §. si merces §. si vicius, & l. habitatores, l. ex conducto, 16. loca. P. §. si pascui §. locati, in quo mala herba nascetur, si inde perora demortua vel deteriora facta sint, quantum intererit, peret cōductor, si sciens locator ita locauerit, si incitus a mercede non peret, l. id

quod postremum magis probarem, cum nec exigitur fructuum ad remissionem pensionis pertinere, d. l. si vno, §. cum quidam, cui accedit Panormita, dum ait, sterilitatem fructuum dici, dum cōductori fructus percepti, soluta pensione non sufficiunt, vt deceptus non videatur vltra dimidiam iusti pretii, l. anor. in c. si propter sterilitate, de locat. Et certe sterile dicitur cū est ex parte, quod nullum fructum ferat. §. Ceterum §. exempla minorum animalium, 14. quae subuenterent, vel vastarunt oppida & fructus aliquando, lege Plinium, hb. 11. cap. 29. & c. 40. & de caeli tempestatibus eundem, lib. 18. c. 28. circa fin. Subinde in non possit commode habitari in domo locata, remissio non est itio sit mercedis vel iustissimo timore inde conductor migrat, l. habitatores, in princ. & §. fin. P. §. Num §. autem si pellis superueniat in loco eius pagi, in quo cōducta domus, possit repudiar locatio, & peti remissio pensionis. §. Vel §. si domus infestetur a laruis & frigidibus non expulsi, eo, quando iam abunde & elegantissime Arnoidius Ferronus, ad §. 3. consuetu Burdegalen. titulo de locato, explicauerit: & Christophorus Porcius in §. si de loca. & Guido Papae acof. 630. In summa §. tamē in contractu locatōis, veniunt reparanda & consideranda, quae dolo vel culpa alterius contrahentium contingunt, non autem quae ex calu, cui restitui non potest, l. iudicio, 28. C. locat. §. qui mercedem, 43. & l. leg. eod. in P. culpa & negligentia ex factio conductoris circa rem, & in re custodienda, vt in l. nauta nauae cau, o. si. bula. C. l. vt ex parte locatoris, si alienam rem vel vitiosam locauit, l. sed addet, §. 1. & l. cum in plura, §. stratum meum locat. P. & sic de similibus: remittitur & pensio, si vti fructu fundo non potest locato conductor, l. si fructus, 36. §. si, & l. si quon, eo. loc. i. §. Agitur §. & ex locato contra eum, qui opus factum endum conduxit, vt faciat, & si fecit de operis vitio teneatur, videlicet si opus perficiendum conduxit, non etiam si diariam operam conduxit, l. ea lege, §. locum, loca. P. Et in operibus publicis, qui adificat heredeque eius vique in quinquedecim ab opere perfecto annum, teneatur de vitio refaciendo, si quod in opere ratione adificii vitiosum acciderit, l. omnes, in v. de operibus pub. l. Distinctionem aliam quoque; huic rei addit Florentinus, §. Opus, inquit, §. quod aduersione, a ius auerfones: & ita habet textum Plac. ren. sic etiam legitur in l. qui effici, 62. §. 2. ff. de contra. em. va. in auerfione emta. Breder. locatum est, donec approbetur conductoris periculo est: quod vero ita conductum est, vt in pedes mensuratur praestet, eate nus conductoris periculum est, quatenus admenfium non sit, & in vtraque caulla nociturum locatori, si per eum steterit, quo minus opus approbetur, vel admetatur, sitamen vi maiore, opus prius intercedit, quam approbaretur, locatoris periculum est, nisi aliud actum sit, in l. opus, 36. & l. sequi, de sortito casu, in l. Martius, 61. & l. si loca. P. l. xelt apud Platonem, si arborum aliquis in tempore stantio opus per mactam non perfecterit, primū Deo penas dabit: deinde hae lege reus factus, operis quod in tempore non fecit, mercedem pers. nautae ab vno rursus in eodem spatio tempore opus gratis efficiat, l. latio 11. de Leg. §. Exlocato §. quoque agitur contra magistram natis, pro mercedis amissis ex iactu factio, l. borante nauae, si merces vt chendas locauerit, denique eum reliquis quorum merces salua sunt, vt contribuant: ex lege Rhodiorum, l. 2. in princ. & §. xero in eadem nauae, & l. de recatio, 9. od l. Rhod. de iac. lib. 1. q. 1. tit. 2. §. Ex §. conductor datur actio conductori, si quid sua interit, vel si damnum ex locatōne sentiat, ex re locata: vt quia vitiosa dola locata, acs. sint, vnde vni fructu iacturam sit passus, l. sed addet, 21. §. si quis dola, locat. P. §. Si §. res locata aliena euicta sine dolo malo & culpa locatoris sit, vel perierit, ex conducto repetitur merces, si data sit, l. si fundum loca. P. l. si quis domum, 9. eo. vel vt ei praestet, si quod conduxit licere. Et si dominus non patiat, vt teneatur dominus a quo commodam habitationem, vel rem praestare, l. si quis domum, 9. loc. P. vel si culpa locatoris non possit frui, quod rem alienam scienter locauerit, ad id quod inereit cōdemnetur, l. si tibi alienam, 7. eo. P. Id ipsum fit, si venditor aedes locatas, vel fundum: & emtor expulserit conductorem, l. si merces, 28. §. qui fundum loca. P. non enim teneatur colonum, vel inquilinum pati & retinere emtor praedii: nisi pactum vni venditor facti fuerit, d. §. qui fundum loca. P. l. 1. C. de locat. l. qui fundum, eo. P. Si cōmode non possit habitare in domo cōducta, conductor hac actione etiā agit, vel ad mercedis reputationē & imminutionē, vel licebit illi relinquere habitationē d. §. si merces §. si vicius, & l. habitatores, l. ex conducto, 16. loca. P. §. si pascui §. locati, in quo mala herba nascetur, si inde perora demortua vel deteriora facta sint, quantum intererit, peret cōductor, si sciens locator ita locauerit, si incitus a mercede non peret, l. id

l. sed ad les. 21. §. si doli eo. l. penul. de adit. alio. C. Agit & conductor, ut licet esse commodum quod intulit. d. l. sed addo. §. si inquilinus. Agit & si a locatore indebita a fundo vel re locata expulsius est: & pernam, si qua est adiecta, ut rupta fide contractus, 34 consequatur. l. si de fundo 15. C. de loc. ¶ Non enim a locatore soluta mercede expelli potest, nisi aut dominum propriis vitiis domum necessariam sibi esse probaverit, aut contigere dominum maleverit: aut conductor male in re locata versatus sit. l. ade 3. C. loca. Observato tamen, ut si necessitas proprii usus superuenierit locanti post conductionem, & tempore conductionis non fuerit praesens, ut si domus alia corrui, vel uxorem duxerit postea, aliter non habetur ratio necessitatis propriae: quae praevideri potuit. glo. & Doli in d. l. ade. per l. si a quo §. in. §. l. se 7. ut in poss. legat. P. de arate, §. ex causa, de interrog. actio. Sicut & in refectione non licet, nisi necessaria fuerit refectione, alioquin ad omnem damnum, & quanti interest in quibus reuertitur dominus glo. in d. l. h. edo. per l. qui in salum, & l. hoc distinctio loca. in P. & remittit mercedem, l. habitatores, eod. tit. aut si velit conductor impune eiicere, volenti domino poterit resistere glo. in d. l. ade. per l. colonus, de vi & vi arma, l. si duo, §. si inquilinus ut supra d. ut in aliis casibus, extra predictos, & extra casum, l. emtorem. C. de locat. Nullo modo tamen colonus perpetuus expelli potest, cum habeat ius in re & naturalem possessionem l. i. si ager vellet ag. vel em. hyscor. per a. l. de superjici in P.

35 ¶ Cum tamen conductor alius temporalis vere non possideat, l. cum in plures, §. heredes, loca. P. l. emtorem. C. eod. l. d. nomine alterius, nempe domini & locantis. leg. qui vinum §. 31. §. quod per colonum, de acq. possess. P. & proinde, quia non possidet suo nomine, nullo quantumvis longevo, contra eum, cuius nomine possidet, praescribere potest, l. male agitur 2. de praescriptio. 30. vel 40. ann. C.

De Mercedelaborum. Cap. 2.

- 1 Merces quid.
- 2 Merces quid. eod.
- 3 Honorarium quid. eod.
- 4 Premium quid.
- 5 Salarium quid, & unde dictum. eod.
- 6 Stipendium unde. eod.
- 7 Salaria quomodo debeantur, & peti possunt.
- 8 Praeceptoribus, & doctores, sunt remunerationes.
- 9 Praeceptoribus & doctis viris quibusdam salaria, & qualia, & quare constituta.
- 10 Praeceptoribus, salaria ex publico constituta licet municipibus, in consilio principis.
- 11 Magistratibus ob Octavio salaria constituta.
- 12 Salaria & in pecunia & aliis rebus constituta possunt.
- 13 Salarium promissum, de bonum etiam in agris, si non incidenti servando, & heredes officiarum mortuorum intra annum.
- 14 Salaria ex pacto, vel more regionis praestandum.
- 15 Merces laborantis, seu salarium non est interceptandum.
- 16 Mercedem laborantium retinendum expectatio.
- 17 Praeceptorum seu doctorum salarium, quando & quomodo solvendum.
- 18 Salarium, vel stipendia retinere, vel minuire ad ignominiam aliquando laborantis pertinet.

Acere dicitur qui. eod.

19 **M**erces, inquit Vlpianus. Demosthenis enarrator in 8. Olympi. Demosthenis, qui in usu bonis est genitor, id est, merces pecunia est, quae quotidie numeratur. Et quae proprie hic auctoramentum servituti. Et proinde primum, salaria, & stipendia quae iuris professoribus debentur, honorarium dici placuit Vlpiano, cum sanctissima sit eiusvis sapientia, nec pretio numquam estimanda vel de honestanda: ius tamen de his dici, ut de mercedibus praceptorum artium liberalium respondit, *Pl. tan. in l. 1. de variis, & extra. cognitio. lib. 50. p. tit. 13.* ¶ Praemium, inquit Marc. Terentius Varro, a praeda, quod ob recte quid factum concessum *lib. 4. de lingua Latina.* Salarium quoque laboris remunerationem iusta ratio ne falsi dici tradit Plinius. N. m. inquit, ita sales appellatur, omnique vitae lepores & iumma hilaritas laborumque requies non alio magis vocabulo constat. Honoribus etiam militumque interponitur, salarii inde dictis, magna apud antiquos auctoritate &c. *Plinius lib. 21. cap. 7.* stipendia quae ab his praerogata, leg. ager, de verb. signific. siue are grati dicta sunt.

¶ Salaria seu mercedes, vel ex conventionione locationis debentur, vel sine conventionione: quaedam enim salaria praebentur extra conventionem, remunerandorum laborum gratia, quae aliquando conventionem non possunt honeste vel licite promitti, ut in salario procuratoris receptum quod in euentum litium maioris pecuniae praemio non permittitur, contra bonos mores redemptione procuratoris facta, quanquam remunerandi causa & constituti ei honor, & peti extra ordinem ab eo possit, l. si remunerandi 6. in prin. & §. monemus, & leg. salarium 7. mandat. P. l. C. eod. l. si quis, de postulan. C. dummodo salarium procuratoris vel advocati non excedat summam centum aureorum, l. 1. §. advocatos & §. sicita, de variis & extraord. cog. P. constitutio tamen salarii procuratoris, non locationis titulo recte fieri potest, cum hoc officium gratuitum sit, l. 1. §. si manda. P.

¶ Sed et honoris & remunerationis causa, & donationis forma, ut cum etiam donatur praecipitibus: remunerationis namque & ea donatio causam iustam habet, l. Attilius Regulus, de donat. in P. cum in docendo & labor ingens versetur, & inde discentia perito & bono praestantissima accedat utilitas, & morum informatio, & vitae agenda peritia, quae satis non possunt remunerari, quando spiritus in aequalibus omnibus praestantiora, in leg. sanctimus 17 de sacrosan. eccles. C. sint. ¶ Et pro dicitur Sapiens, gratis nullum erudit, & semper habebat in ore Epicharmi illud, manus manu lauat: dans aliquid, aliquid accipe, ut scribit Xenocrates Philosophus Platonius, *lib. de morte.* Vespasianus ingenia maxime fovit & primus e filio Latinis Graecisque Rhetoribus, annua centena sestertia constituit, *Sueton. in Vespasian.* id est, bis mille quingentos nostri temporis aureos, *Alciat. lib. 6. Parer. c. 27.* ut Antonius, singulis philosophorum cuiusque sectae primoribus pro salario, *ut eas de ap. quos.* id est, decem mille denarium, nostra moneta mille aureos constituit, *Lucia in Eumacho.* Et leges statuunt praeporibus danda salaria & mercedes non quam minimas, sed pro facultatibus discentium, & dignitate natalium eorumdem ut scribit Paulus Iur. consultus, *leg. cum plur. 23. §. fin. de administra. tutor. lib. 26. P. tit. 7. facit Lucia.* nec praepor sine mercede esse debet, l. qui filium 4. vbi pupill. educa. deb. lib. 27. P. tit. 2. studiorum quippe labor secundum sententiam Diocletiani & Maximiani, meretur, ut si, qui in publicis administrationibus constituitur, sociari sibi consiliorum participes cupiant, spe praemiorum atque honorificentia sua promoveant eos, quorum prudentiam putant sibi esse necessariam, non metu terribili, & necessitate incongrua libertati, *leg. 1. de assessor. lib. 1. C. tit. 52.* Sapientiores habiti, & qui docendi artem professi sunt, re ipsa satis non posse mercedem rependi docuerunt, ut Abderites Protagoras ipse, qui praestantissimus in omni philosophia habitus est, artem dicendi docuit Euathlum cum mercede & salario decem millium, *Quintilian. lib. 3. Institutum.* De quo & Aristoteles: eferunt eum discipulos interrogare solitum, quanti putarent disciplinam quam ab eo petissent, & ab eis tantum accipere, *Aristoteles. 9. Ethico.* insectatur illiberales etiam literatos, potissimum qui eos immortalitati consecrant, laudat vero liberales Theocritus, *Cydillio 16.* Dabantur & a priuatis antiquitus stipendia doctis, etsi non docerentur ab illis, *Seneca in l. Tria herede 19. §. qui Marco, de annis lega.* in gratiam eruditionis, & ut mercedibus pluribus existentiibus, plures ad bonas artes impellerentur. Non est, inquit diuus Paulus magnum cum spiritualia vobis seminauerimus, si temporalia meramas *1 ad Corin. 9.* Constantinus Caesar, professoribus bonarum artium & legum doctibus mercede & salaria reddi iubet, quo facilius liberalibus & aliis studiis multos instituat, *l. medicos 6. de profess. & Medico lib. 10. C. tit. 52.*

¶ Et hic est casus in quo praeter iuris illam regulam, qua nemini licet constituere salarium ex iuribus reipublicae, nisi cui speciali nota iussu sit constitui, *l. de praeb. salar. lib. 10. C. tit. 37.* liceat tamen in gratiam bonarum artium sine principio stipendia statuere a municipibus ex publico *gl. in d. l. de praeb. salario. Lambertosa de decret. ab ordine faciem. P. 4.* Accedit et his ratio, quem in magistratibus honorandis Mecenas protulit: sine debet enim is gratis vir Octaviano Caesari, ut institutione suae reipublicae praemium constitueret magistratibus, tum laborum, tum dignitatis nomine. Neque esse consentaneum in alienis locis eos ius facultatibus vivere, *De Cassius, lib. 5. 1.* Quod & excusatus est Octavianus, atque primum sub eo acceptum stipendia magistratus cum antea propriis stipendiis reipublicae munera obirent, *saem Dio lib. 53.*

8 ¶ Salaria possunt & in annonis, & edulis, & pecunia consti-
 9 tui. ¶ Personæ ¶ quibus salaria debentur, sunt qui operam suam
 impendunt, vel per eos non stat, qui minus impendant, vel præ-
 stent, & eodem tempore alteri non locauerint, *l. qui operas 41. §. l. sed adde 21. §. fin. loca. P. l. diem functo 4. de offic. assessor. P. libr. 1. tit. fin. l. diem functo 22. loca. P. l. penult. de conductio. caus. dicit. caus. non se. l. legatum §. 1. de lega. 1. l. 1. de var. §. extraord. cog. Quare & famulis, quorum operæ per annos locatur, debentur, si sine dolo, vel culpa potissimum dominorum negotiis infudantes, in ægitudine incidant, *l. cum plures §. fin. de administrat. tutor. P. Arque ita iis præstantur. Sunt qui pacti sibi dari sunt, vel qui operas suscipiunt, vel eorum curam gerunt, vel suscipiunt, quales tutores, curatores. Mortuo officiali in administratione hereditibus datur etiam eius anni, quo administrat, integrum salarium, *l. post duos 15. de advocat. diversorum iudicum. C. leg. si quis in sacris, de proximis sacro scri. lib. 11. C. Sed & mortuo officiali domestico, & protectore principis, heres eius non tantum salarium anni intra quod moritur, & præcedentia debita cõmquitur, sed & alterius post mortem anni, *l. lege pragmatica, de domesti. §. protector. libr. 12. C.****

10 ¶ In præstatione ¶ & forma præstadi, obseruare oportet contractus legem, si certa est: nam incerti salarii sollicitatio nõ obligat, *l. salarium, C. mandat. Si nihil pactum sit, consuetudo loci spectanda, operæ ipsæ, & personarum qualitas, leg. 1. de variis, §. extra cog. ¶ Et ¶ in summa nunquam merces laboris retinenda.*

¶ Non negabis, inquit Deus, mercedem indigentis, & pauperis fratris tui, vel aduenæ, qui moratur tecum in terra tua, & intra portas tuas est. Sed eadem die reddes ei præuiũ laboris sui: ante solis occasum: quia pauper est. & ex eo sustinet animã suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputet tibi in peccatum. *Deuter. 24. Lcuit. 19.* Rursum apud Thobiam quicumque tibi aliquid operis fecerit, statim ei mercedem restitues. & merces mercenarij tui apud te omnino nõ maneat, *Thobia 4.* Et apud Malachiam, Ero, inquit dominus, testis velocis maleficij, adulteris, periturijs, & iis, qui calumniantur mercedem mercenarij sui, *Malach. 3.* Et Dominus noster Iesus Christus, voca mercenarios, & redde eis mercedem suam, *Matth. 10.* Quia, vt Diuus Paulus ait, dignus est mercenarius mercede sua, *1. ad Timot. 5. c. quicumq. suffragio, 12. q. 2. & iniuste denegatur, ca. non sane, 1. q. 9. §. vt, qui effuderit sanguinem fratris sui, & qui fraudem facit mercenario frater dicantur, Eccles. 3. §. simolauit 14. q. 5.*

12 ¶ Non enim ¶ minus occidere videtur qui alimenta denegat, quæ sibi mercenarius tantum labore parat quam qui alio modo occidit, *l. 4. de liber. agno. in P. quare vterque impiissimus, & vt Mero scribit, in rãis agnõs, in execrationib. Alcinoes ira Mineruæ perisse fertur, quam inuocauit Nicandra, quod cum ei deseruisset Alcinoæ in arte textrici, qua docta erat, illamque domo expulisset, neque integram mercedem exsoluisset. Cuius obvltionem, ipsa in tantam insaniam peruenit, vt hospitijs peregrini Xanti nauem sequeretur, relicto patre Polybio Corinthio, & Amphylcho Driantis filio marito, & liberis, cuius conscientia se postea in mare præcipitavit. *Parthenius in Eroticijs, cap. 27.* Lex Platonis, Qui pauperis accepti mercedem, tempore quo pactus est, non obtulerit, duplum reddat, & si annus præterierit, quamuis pecunie accepta, mutuo sine usura reddi debeant, huic tamen pro singulis drachmis singulas drachmas sextas partes singulis mensib. dato. Si quis opifici mercedem, secundum pacta non dederit, vt societatem hominum dissoluens lex ciuitatis vniõni patrocinetur, tribuum iudices de*

13 his cognoscant, *Plato 11. de legib. ¶ Salarium ¶ lectionis doctoris debet solui in principio anni, vt ait Baldus, in l. 1. de suffr. C. vel in medio anni, Bald. in l. per hanc, de aduo. diverso. iud. C. Alex. in leg. diem functo, de assessor. P. Et si iusta causa impediatur lectiones perficere, nihilominus integram accipit salarium: *Bald. in rub. de magistris.* contra si negligentia officium prætermittat: nam tempus tunc cessationis subducendum, veluti in alijs locationibus conductor subducit mercedem, pro eo quo culpa locantis non licuit frui fructibus rei conductæ, *l. si fundus, locat. P. l. adiles in fin. de edil. edict. Pano. in c. peruenit, in 2. in 3. col. de inuei. in an. Fel. in c. quia de magistris.* Si tamen ob nõ soluta stipendia omitat lectiones, vel officium alijs qui operas præstat, distinguitur, an potuerit eo loco viuere pendente mora solutionis, & age, e locati nomine pro mercede, vt tunc non possit petere cessationis pecuniam: si autem non potuit ibi, ob inopiam pecunie, fungi officio, reperet, quia per illum non stetit, *Panormis. in d. cap. peruenit, per l. qui operas, §. l. si in lege, §. colonus, loca. in P. Insuper si in defectum solutionis ipsius, cui mandata soluendi prouincia est,**

mutuum cum vfuris doctor sumat, oportet easdem vsuras eum quoque refundere, *arg. l. per hanc, de ei. og. militar. anno. lib. 12. C.*

¶ Retinere ¶ stipendia laboris alicuius, non tantum ad ignominiam pecunie laborantis pertinere, quantum ad ignominiam eiusdem aliquando videtur: quemadmodum, teste Nonio, ære dicitur appellabantur milites, quibus propter ignominiam stipendium, id est merces menstrualis, vel annua quæ esset in numis æreis, subtrahebatur. Vnde Varro lib. de vita populi Romani 2. stipendium appellabatur, quod as militi semestri aut annuum dabatur: cui datum non est propter ignominiam, ære dicitur esse. Ære dicitur etiam tradit Festus ab antiquis dicitur cui ignominia causa stipendium non esset datum. Quod æs dicitur in fiscum, non in militis faculum: alioquin non erat licitum, nec esse debet mutare, vel subtrahere, vel minuere, vt quæstores solutioni præpositi solent, fidoris & laboris meritum. Et sic etiam Theodoricus Gothorum rex respondit, cum conquirerentur domestici milites, equites, & pedites excubias agentes, quod ab areario præfectorum, non integros solidos, sed imminutos acciperent, curans vt emendarentur, dicenque, *Martius certe non debet: quod laborantibus datur: sed a quo fidelis actus exigitur, compensatio imminuta præstetur, libr. 1. epistoliarum variarum Cassiodor. epist. 10. Theod. Boerio.*

De reliquis quæ pertinent ad locationem & conductionem. Cap. 3.

- 1 Locatio non transfert dominium, sed usum.
- 2 Furti actio pro re conducta cui competat, dominione an conductori.
- 3 Locationis finis, quod sit contractus iurigenitum, & bonæ fidei.
- 4 Locatio habet latam, leuem & leuissimam culpam.
- 5 Sarcinator tenetur pro veste ei data sarcinæ, si muris corrosiui, vel si permutauerit.
- 6 Casum fortuitum præstat, qui se ei exposuerit.
- 7 Iuramentum in licet pro bonæ fidei actionibus.
- 8 Vsuræ debentur pro mercede suo tempore non soluta.
- 9 Conductor inficiatus rem locatam restituere, quomodo condemnatur.
- 10 Locatio quomodo finiatur.

Locatio ¶ non censetur esse translatio rei, sed concessio tantum vfus fructuum, operum, remanente dominio rei penes locantem *l. 2. loca. P. nec solet locatio dominum mutare, l. non solet 4. 2. ioc. P. l. qui rem, C. eo. ¶ Et proinde, si quis messem, id est fructus pendentes in spicente partiaro colono furetur, conductio furtiua domino tantum competit, & colonus cum domino ex conducto, vt id faciat agere potest, *l. cum in plures, §. messem loca. in P. neque enim colonus antequam fructus perceperit, eorum sit dominus l. fullo, vel sarcinator §. 4. §. fructibus, de fur. Potest tamen furti agere quoque in quantum sua interest fuerat fructus non fuisse, sicuti & fullo actione furti experitur quanti sua interest rem recipere, quam restituere cogitur domino, *l. fullo, §. fructibus, §. l. iulio 92. de fur. P. Colonus tamen qui suis numis colit, qui vniuersos fructus rei sibi percipiendos conducti, cum eo quoque qui fructus stantes furtiuit, agere furti potest: quia vt primum decerpti essent, eius esse cepissent, *l. si quis 26. §. fin. eo. tit. de fur. P. Itaque etiam fullo qui polienda sarcinæ vestimenta accepit, semper agit: præstare enim debet semper custodiam, *l. itaque fullo 12. de fur. P. Itaque vt is cuius interest non furti, furti agere potest, *l. cuius 10. §. 16. eo. tit. Si autem soluendo fullo non est ad dominum redit actio, *l. itaque fullo.*******

¶ Finis ¶ itaque locationis erit, vt communicatione vfus, societatis hominum conseruetur, & facilius volentibus dominis, homines inter se res communicent. Quare recte placuit, vt qui beneficium ex re alterius suscipit, quicquid mercedem capit, teneatur pro rei interitu, vel deterioratione ex dolo & culpa sua, seu negligentia, non etiam ex casu, *l. in iudicio, §. l. 1. C. de locat. l. v. deamus in princip. cum duob. sequentibus, eod. tit. P. l. contractum 24. de reg. iur. P. quia contractus iste est bonæ fidei, *in l. 2. §. 17. C. de locat. §. actionum, de alio. & naturalis, & iurigenitum, l. 1. eod. tit. P. Et proinde in eo omnia iuste, & sine damno contractum conseruari debent tanquam contractu necessitate urgente inducto, vt in ceteris similibus, *lex hoc iure, de instr. §. in 1. in iur. genitum, de iure natur. ¶ Multo ¶ magis qui expresse operam suam in custodia locauit, de negligentia tenetur, de lata, leui, & leuissima culpa, si quid sinistri rebus contingat, quas vel vehere, vel custodire promiserat, *l. in iudicio 28. §. l. si ut certo, §. nunc videndum,****

dendum, commo. P. §. qui pro usu, de loc. ap. In fin. l. 4. C. eod. de le-
uissima videlicet tenetur, si damnum ex eius culpa qui promisit
contingat. glo. in l. qui mercedem cum l. seq. loc. P. non item, si al-
terius culpa: nam eo casu excusaretur per diligentem custodian.
§. Berberus in 2. parte Viatoris iuris, tit. de loc. §. Ad culpam per-
tinet imperitia. l. item queritur 14. in prin. §. si gemma, locat. P.
si quis errauerit putans domino vellem reddere, quam pretio
pollendam, vel faciemdam susceperat. reddiderit alii vel incius
cum alio permittit, d. l. item queritur §. est pallium, vel si eam
a muribus corrodii permiserit, d. l. item, §. si fullo, sunt his casus
alii plures similes. in d. l. item queritur.
 6 *§. Culpa quoque procedens casum fortuitum, vel quando*
quis casui fortuito se commiserit, facit vt ex casu quoque; quis te-
neatur, non aliter, l. si mercus, §. vis maior, & l. videamus, §. si hoc
loc. P. Hinc accidit, vt si non restituitur res locata, vel id ad
quod propter culpam quis tenetur, in id quod interest commu-
ni estimatione condemnatur. leg. videamus §. qui vnum, loca. P.
 7 *§. Et si contumaciter adhuc se gerat, quantum singulariter in-*
terfuerit per in iuramentum damnabitur, l. si cui §. 1. eod.
 8 *exemplo aliarum actionum bonae fidei, in quibus iuramentum*
in iuramentum locum habet. l. in actionibus de in iuramentum. §. Et si mer-
cedis suo tempore non soluitur, vt in iudiciis aliis quoque bonae
fidei, vt supra debentur cum mercede, l. praes provinciae 17. C. locat.
 9 *§. Et si peritaciter conductor vsque ad sententiam perseueret*
infinitatione restitutionis possessionis, seu detentionis rei loca-
tae petente domino, exemplo inuasoris rem locatam, & estimati-
onem insuper eius cogitur persolvere. l. pen. C. de loca.
 10 *§. Finitur namque locatio adueniente tempore dicto con-*
ductioni, post quod impletum, inuitos conductores. in l. inuitos
11. C. de loc. seu heredes eorum non esse retinendos. saepe rescri-
ptum est, neque fideiussores eorum, l. si cum Hermis 7. C. eod. ne-
que locatores iterum relocare cogi eidem, vel alii, l. nec cui. 32.
C. eod. nisi tacito consensu renouetur locatio conductori, quem
locator in possessione rei locatae esse patitur, l. legem 16. C. eod. l.
item queritur 14. §. qui impleto, & l. qui in perpetuum 15. loc. P. Qui-
bus modis autem aliis finitur locatio, iam ante dictum est, dum
de actione ex conducto egimus, per l. ade, & l. emtorem, C. de loca.
quibus & adde consensum quo dissolui posse omnes contractus,
qui consensu transacti sunt, liquet, leg. nihil tam natura. de re-
gul. iur. P.

27 *Sociorum condemnatio, in quantum facere possunt.*
Fideiussores socii gaudent privilegio socii, ne ultra quanta fuerit poss-
si, condemnentur.

Societas generaliter, est aliquotum in aliquo negotio for-
 tunae, periculorum & spei communicatio seu communio.
 Quo fit, vt fere infinitae sint species societatis & sociorum,
 & bona um & malorum rerum: spirituum, & corporalium;
 cum socii sint, inter quos res aliqua communicata est, Cicero. s. in
 Verrem oratio. Eius itaque appellatio, & ad omnem communio-
 nem, coniunctionem, communitatem, commercium, comita-
 tum, pactionem, foedus, conuictum, cohabitationem, ordinem
 & amicitiam referri poterit: in his enim omnibus quaedam res
 communis aliquo modo fit. Et longum esset de his omnibus
 singulariter loqui, dissuta & aliena cum sit tractatio omnium ab
 ea qua in manu est, contractuum. P. oinde vt conueniat &
 intelligatur de qua societate dicturi sumus, paucis societatum
 species duobus capitibus fecerunt: vt alia societates sine contractu
 contrahatur, alia ex conventionione & consensu fiat. Sine consen-
 su & pactione in societatem homines incidunt, si res vna pluri-
 bus aut duobus adueniat aliquo titulo emtionis, donationis, le-
 gati, institutionis, l. vt sit, cum 2. l. seq. pro socio, l. si. C. eod. seruicu-
 tus constitutione, l. vnu ex sociis de seruis. P. l. Sabinus, commu. di-
 uid. vel ex similibus. Res enim sunt omnes quae possidentur, aut
 propriae, aut communes, aut confusae. Propriae domino um
 singularium sunt: communes, plurium: confusae, incertorum, ha-
 rum diuersa natura: propriae in libera dispositione dominorum
 sunt, l. in re mandata, C. mand. l. nemo exterius. C. de iuda. leg. 2. de
 his qui sunt sui vel alieni iur. Pro confusis praediorum finibus, fi-
 nium regundorum, non etiam communi diuidendo datur iudi-
 cium l. 2. 4. & l. eos finium regum P. P. o rebus sine conuen-
 tione sociorum communibus, datur communi diuidendo re-
 medium diuidere, & a comunione abire volentibus, leg. iudi-
 cium in 2. finium reg. P. l. inter coheredes, §. si familia, famul. ercisc.
 l. 2. commu. diuid. P. si de corporalibus agatur: si autem de iuri-
 bus, vel de hereditate familiae erciscenda, non communi diui-
 dendo, l. 3. commu. diuid. P. l. 1. & 2. fam. ercisc. P. neque pro so-
 cio, l. nam cum 32. & seq. & l. quibus casibus 34. pro soc. quia actio
 pro socio magis ad personales praestations pertinet, quam ad
 communium rerum diuisionem, l. 1. commu. diuid. P. Et quam-
 uis in communi diuidendo contententes socii, l. 1. finium regum
 P. dicantur: tamen non omnis comunio societatem habet, l. 2.
 commu. diuid. P. neque actio pro socio communi diuidendo tol-
 litur. in l. si actum sit 43. pro soc. P. De his omnibus iudicis finium
 regundorum, communi diuidendo cum iam alibi dixerim, nunc
 plura non adiciam. Porro societas conuentio personarum magis
 quam res respicit, vnde & ius quoddam fraternitatis dicitur
 in ea esse, vt ne ultra quam facere possint socii ad iniuicem da-
 mnentur, l. verum est pro soc. Sed ea non tantum personarum, sed
 & rerum est.

Est itaque haec societas contractus iurisdictionum, l. ex hoc
 iure, de iust. & iur. P. nominatus, l. iurisdictionum, de pac. P. quo
 rerum, vel operatum lucri & damni, l. si vnu pro soc. communi-
 catio fit, ad commodiorem vsum, vel faciliorem questum ex
 consensu, l. qui amittitur 19. l. vt sic 31. cum l. sequen. l. plane 37. l. si
 margaritam 44. pro socio P. de questu. in l. questus 8. & in l. sed nec,
 eod. tit. Conventionalis societas alia est, in qua fit praecipue com-
 municatio personarum, quam diu vixerint, & consequenter ali-
 quomodo, non tamen omnino, rerum quae personarum sunt.
 Quae societas inest matrimonii coniunctioni: sunt enim coniuges
 socii diuinae & humanae domus, & confortes omnis vitae, l. t.
 de rit. nuptiarum, lib. 23. P. tit. 2. ob quam bonorum propriorum
 mutuo dicuntur domini quodammodo, l. 1. rerum amata. lib. 25.
 P. tit. 2. l. aduersus, C. eod. tit. ob commixtam familiam facientes
 vnam domum. leg. 1. §. si vir aut vxor, ad Senatus. Syllan. in P.

Quamuis vt vere potissimum prohibente vxore, in bonis
 vxoris maritus ius non habeat, & contra, l. hac lege 8. de pact. con-
 uentis lib. 5. C. tit. 14. l. si ego, §. dotis, de iur. dot. nisi ex pacto inter
 coniuges fiat societates rerum, quae dicuntur affrayamenta,
 quae etiam ex consuetudinibus quorundam locorum matrimo-
 nio inito, censentur fieri, vt Lutetiae & alibi, materiam affraya-
 menti tractat Boerius in consuet. Buum tit. de consuetudine Boeris, tit.
 2. Io. Berber. in Viator. iuris, de societate, quibus acquisitiones in-
 ter coniuges communicantur & onera. Sed de societate nuptiali
 nihil amplius repetam, cum de nuptiis in personis vberime di-
 ctum a nobis sit.

De Societate. Cap. 4.

Instit. lib. 3. tit. 26. P. lib. 17. tit. 2. C. lib. 4. tit. 37.

- 1 Societas quid.
- 2 Diuisio bonarum & malorum rerum.
- 3 Alia diuisio ex contractu & sine contractu.
- 4 Communis diuidendo, & actionis pro socio familia erciscende dis-
- 5 ferentia.
- 6 Societas personarum, vt in matrimonio, & rerum.
- 7 Affrayamenta conuegiurum.
- 8 Societas conuentionalis.
- 9 Vel rerum singularium, vel bonorum vniuersorum.
- 10 Societas damni & lucri, industria, & pecunia.
- 11 Industria interdum praeponderat rebus & pecuniis, eod.
- 12 Societatem quae personae inire possint.
- 13 Socii heredes in societate non remanent, nisi in locatione vestiga-
- 14 tum.
- 15 Societas quibus modis contrahitur, & vsque ad quod tem-
- 16 pus.
- 17 Societas simpliciter coita quae requirit communicari, & quae
- 18 non.
- 19 Societatis lucra & damna quomodo diuidantur.
- 20 Lucrum & damnum quid, eod. l. 15.
- 21 Societatis contrahende finis questus est.
- 22 Societas quibus modis soluitur.
- 23 Societatis fraudulenta renuntiatio non officit sociis.
- 24 Societatis in tempore renuntiatio estimationem habet.
- 25 Societatis dissolueda iusta causa.
- 26 Societatis pactum non valet, ne omnino diuisio fiat.
- 27 Pro Socio alio quando, & pro quibus datur.
- 28 Socium fallere curpissimum.
- 29 Ideo alio famosa, eod.
- 30 Sociorum quae culpa consideranda.
- 31 Societati vniuersarum fortunarum quae conferantur.
- 32 Societati actio cum aliis quibusdam concurrens aliquando.

8 **¶** *Alia* ¶ conuenionalis societas est, quæ utilitatem potius, quam personarum amicitiam respicit, personas tamen considerat, *§. soluitur, de societ. & industriam illarum, vt plerumque commerciorum causâ inita, de qua nunc agendum.*

9 **¶** *Res* ¶ seu materia quæ communicatur, est res singularis vel certa species negotiationis, aut vniuersa bona sociorum, *§. i. de societa. l. societas contrahi, 3. eod. P. ¶ Aliquando* ¶ societas tantum initur operarum & industriæ. & damni & lucri inde aduenturi, *l. cum duobus 52. §. quidam sagariam, pro soc. P. dummodo rerum honestarum nec maleficii fiat societas.* Quia generaliter traditur rerum inhonestarum nullam esse societatem, *l. nec pretermittendum 58. pro soc. P. l. si remunerandi, §. rei turpis man. P. l. quod sepe 35. §. veneni. de contrab. em. P.* Aliquando qui minus habet comunicat: et tunc, & cum æqualitate plus habenti: cum pauperior plerumque opera sua suppleat, quantum ei per comparationem patrimonii deest. *l. societas 5. §. societas, pro soc. P. Fit & interdum solius industriæ vnus, cum pecunia alterius societas efficiaciter, quia interdum industria præponderat rebus, & lucrum accelerat, l. si fratres 53. §. idem ex fallo, & l. si non fuerint 29. pro soc. P. §. de illo. eo. ap. Iustim. l. 1. C. eod. tit.*

11 **¶** *Personæ* ¶ quæ societatem inire possunt hanc, erunt illæ, quæ contrahere possunt, & se obligat. Ideo pupillus sine tutoris auctoritate ex societate coita, non tenetur: attamen de communiter gesto negotio tenetur, *l. vt in conductionibus, 33. pro soc. P. l. furiosus, de act. l. 2. com. diuid. Cum filiofamilias iniri potest societas, l. si id quod 59. §. si plus fam. pro soc. & cum seruo, d. l. si id quod, §. si seruus, socius tamen socii mei, cum quo non contraxi, meus socius dici non potest. l. qui admittitur 19. §. l. nam socius 20.*

12 **pro soc. can. legitur 81. dist. l. act. 66. §. societas, pro soc. P. ¶ Neque** ¶ ita quis heredi societatem parare, vt ipse socius sit: quamuis in heredem actio transmittatur, *l. nemo potest 35. §. l. acti. 36. & l. heredes sociis 40. pro soc. P. l. verum, §. in heredes, eod. tit. & cum herede, nouo tamen contractu renouari possit societas, l. plane 37. eod. Exceptis publicis vectigalium locationibus, in quibus ratione locationis, heres socii, & socius remanet, l. adeo, & l. verum, pro soc.*

13 **¶** *Forma* ¶ societatis ex consensu nascitur, *l. qui admittitur 19. pro soc. l. 2. de act. P. & secundum ea quæ placita sunt.* Et coitur re, verbis, & per nuntium, *l. 4. pro soc. P. in perpetuum id est, quoad vixerint contrahentes, l. 1. pro soc. non ultra in l. nulla 71. & l. si fratres 53. §. idem respondit, eo. tit. ad tempus: ex tempore, sub conditione d. l. 1. pro soc. P. & tamdiu societas durat, quamdiu consensus partium integer perseverat. *l. tandem 5. pro soc. C. Et quia voluntates legitimæ contrahentium omnimodo conservandæ sunt, societas & pure & sub conditione fit, l. de societate. C. eo. l. 1. eo. tit. in**

14 **¶** *simpliciter, & pactionibus adhibitis. ¶ Simpliciter facta, nulla adhibita distinctione, videtur coita vniuersorum quæ ex quaestu aliquo veniunt, l. si societatem 6. & l. coiri 7. eo. P. hoc est, si quod lucrum ex emtione, vel venditione, locatione, conductione descendit, ex opera cuiusque non quæ aliunde proueniunt, dist. l. coiri, & l. quaestus 2. eod. Quare non communicantur aduenientes hereditas, legata, donationes causâ mortis, debita successio a parente, vel liberto, æs alienum, l. nec adiecti 9. cum 3. seq. nisi omnium bonorum fiat societas, præsentium & futurorum, l. 1. §. fin. & l. 3. §. fin. pro soc. & præterquam si pactum nominatim adiciatur, vt si qua iusta hereditas contigerit, communicetur: nam tunc hereditas ab intestato obueniens, nõ si ex testamento, communicabitur, l. 3. §. de illo, pro soc. Quod communicatur donationis causâ, non constituit societatem, l. societas 5. §. donat. eod. tit. si dolo malo aut fraudandi causâ coita sit, ipso iure nullius momenti est, l. 3. §. si, eo. P.*

15 **¶** *Fiunt* ¶ & pacta circa partes societatis diuidendas, pro modulo industriæ, & bonorum communicatorum, quæ ex arbitrio interdum boni viri diuiduntur, si de diuisione cautum in specie non est, *l. si societatem 6. pro soc. & si cautum, secundum legem contractus, §. est quidem, & §. nec enim, de societa. l. si non fuerint 29. eo. P. si nihil de partibus lucri & damni conuenit, æquales partes, in lucro & damno spectantur: si expressæ fuerint partes, seruari oportet, nec dubium valere conuentionem: si duo pacti sunt, vt ad vnum quidem duæ partes lucri & damni pertineant, ad alium tertia, §. de illa sane, eod. de societa. Item, vt quis lucri partem ferat, & de damno non teneatur, eo adhibito temperamento, vt si in aliqua re damnum, in alia lucrum illatum sit, compensatione facta, solû quod super est intelligatur lucri esse, *l. mutuis 30. pro soc. P. Lucrum enim dicitur, deducto omni damno, vt & damnum, deducto omni lucro, l. si non fuerint, §. si, & l. si vnus, §. sed si vnus,**

pro soc. P. Quare pactum illud contra naturâ societatis erit & inutile, vt alter omne damnum sentiat alter omne lucrum ex societate ferat, l. vt fit, pro socio 31. pro soc. P. In societate non sufficit rem esse communem, nisi societas intercedat, l. nam cum tractatu, 32. & l. seq. eod. tit. quæ sit & tractatu seu cotractu habito, l. coiri 7. eod. P. ¶ Finis ¶ propter quem solet hæc contrahi societas, est quaestus, qui ex constituta opera, vel pecunia venit, *l. verum 64. §. societas, eod. P. §. soluitur, eo. tit. ap. Iustim. Et quia quaestus ille duo fundamenta habet res, & operam, subtritus illis corrumpit societas & soluitur, ex personis, ex rebus, ex voluntate, ex actione. ¶ Itaque siue homines, ¶ siue res, siue voluntas, siue actio interierit, distrahatur videtur societas, vt ait Vlpia. d. §. societas, tit. de c. dimissis. In P. ap. Iust. Intereût homines maxima, media, capitis diminutione, aut morte. l. stipulationes non diuiduntur, §. sacram rem, de ver. oblig. res, si fiant ex profanis sacra: & Modestinus, dissociatur, inquit, l. 4. §. 1. pro soc. P. vide l. actiones, §. renuntiare, & §. morte, eo. renuntiatione, morte, capitis diminutione, & egestate, videlicet incidente, seu superueniente: puta. cessio bonorum, vel eorundem publicatione, §. item si, de soc. Rei quæ iam nulla sit, nec quisquam socius est, l. actione 66. §. publicatione, pro socio. P. §. publicatione, eo. tit. ap. Iustim. si finis negotio societatis impositus sit, d. l. verum, §. societas, & d. l. verum, §. fin. §. manet autem, eo. ap. Iust. l. 5. C. eo. voluntarie quoque distrahitur societas, & renuntiatione, l. actione, §. item si aliquid, l. si id quod, eo. tit. P. verum tamē diffensu soluitur societas, si omnes socii dissentiant. Nam si alter inuitis aliis renuntiet societati, a se quidem liberat socios suos, se autem ab illis non liberat.*

¶ *Sed* ¶ & si dolo malo renuntiatum est, vt qui renuntiat, bono nõ obueniens lucrum solus haberet, & dampnū possibilibus dolo facti renuntiationem bonorum ad illum quidem pertinere attamen si quod lucrum sit ex illis, comunicare tenebitur Et ita qui post initam societatem pro re aliqua emenda, solus voluerit emere, renuntians societati, in id quod intereest sociorum damnabitur: non ita, si sine fraude renuntiauerit, dist. l. actione, §. diximus, & §. item si societatem, & l. sed socius, pro socio, §. sed plane si quis, eod. tit. ap. Iustim. ¶ Porro ¶ in societate coeunda nihil attingit, de renuntiatione cauere: quia ipso iure societatis, in tempestiua renuntiatione in estimationem venit, *l. sed socius 17. §. fin. pro soc. P. l. idemque 16. §. fin. l. actione 66. §. Labee, eod. tit. Sitamen conuenit, ne intra certum tempus diuidatur, non videtur conuenisse, ne a societate abeat. ¶ Verum ¶ si conuenit, potest aliquando quis iuste a societate abire, & potest rationem habere renuntiatio, ne ideo quis teneatur actione pro socio, puta quia conditio forte sub qua coita societas erat, non præstitit: aut quia damnosus, & iniurius socius sit, vt non expediat cum pati, l. si conuenit 14. in prin. & §. 1. pro soc. P. vel quod ea re frui non liceat, cuius gratia negotiatio suscepta est, l. vel quod 15. eod. si socius reipub. causâ diu sit abfuturus, quamuis non nunquam obici potest, quod potuit & per alium societatem administrare, vel socio committere, si is sit valde idoneus: non alia: nisi aut facilis per alium administratio, *l. idemque 16. §. fin. eod. Sine dubio etiam ius societatis soluitur, si vnusquisque sociorum sibi negotietur, & agere pro socio caperit, Callistratus, in l. itaque 65. eo. tit. P. non secus quam si paciscatur socius, ne suam partem perat: quo casu & effecta societas tollitur, l. in hoc iudicium 4. §. fin. commun. diuis. lib. 10. P. tit. 3. ¶ Pactum ¶ tamen in societate factum non valet, ne omnino diuisio fiat, sed ne intra certum tempus diuidatur: quod etiam ipsius rei qualitati prodest, valet, in d. l. in hoc iudicium, §. si conueniat, l. si fratres 53. §. idem respondit, pro soc. Quo etiam casu, permilla quidem est reum communium venditio intra tempus, sed & emtori obici potest exceptio dicens diuidendo pacto per exceptionem, d. l. in hoc iudicium, §. si inter socios, l. idemque 16. §. si, pro socio. Si ratione pacti in conuentione quis esse cogitur, præter iuris communis regulam, quæ renuntiat l. fin. commun. diuis. C. lib. 3. tit. 37. cum sim. nisi mors, vt dicitur, interuenit vel fuerit socius caperit, in l. si pro soc. C. ultra autem societate, diuisio rerum super est d. l. actione, §. si post distrahatur, vers. nam est. ¶ Sed ¶ videamus de actione, quare, & quatenus, & pro quibus, actione pro socio experiamur. Ex hocigitur contractu oritur actio directæ, vtrique sociorum competens, & distrahatur societate. Pendente, veluti si agatur ne recedatur a societate: quia non expediat, propter varios contractus: item vt communicetur, vel referatur in mediana quod ad alterum peruenit, d. l. actione, §. pen. & l. si quis vnus sit vnus, eo. pro soc. P. vt pacta seruentur.**

nenunt. *l. si fratres 53. §. 1. eod. tit. P. l. cum societas 70. eo.* Post soluta societatem, variæ sunt etiam causæ agendi: & in primis, quia hoc iudicium, bonæ fidei est. *l. in proposita 79. pro socio P. & in eo venit bona fides, & dolo, & culpa, præstatur a sociis inter se, in l. cum duobus 52. §. venit autem. & §. 2. in coeunda, pro socio. P. & pro eo quod factum non est dolo socii, vel p. o. eo quod impensum est datur, *leg. si fratres §. idem respondit, & §. si quis vel socius.**

¶ Cicero *o. p. pro Sex. Rosci.* socium fallere turpissimum esse dicit, etiam in rebus minoribus, eo quod quis lædatur per eum cuius fidei se commisit, nec tatis hunc puniri posse. Et alibi, *Cic. pro Sex. Rosci.* Comodo si qua sint, inquit, privata iudicia summe existimatio, & pmo dicam capitibus, tria hæc sunt, fiducia, ius, societas. Et Iustinian. actione pro socio damnatum, igitur omnia effici tradit, *d. §. ex quibusdam, de pœna tem. litig. Iulianus quoque I. C. id ipsum respondet, in l. de iis qui nocent. infam. lib. 3. P. tit. 2. vid. licet si ratione doli non etiam culpa damnetur, *gl. in d. l. in verba quod pro socio.**

¶ Et *l. culpa* itaque damnatum datum a se sociis præstat, nulla compensatione facta lucri per eum societati facti in aliis. *l. de illo sane 2. §. l. non ob eam rem 25.* tamen hic exactissimam diligentiam non consideramus, sufficit enim talem diligentiam communibus rebus adhibere socium, qualem suis rebus solet adhibere: nam de se queri debet, qui parum diligentem socium sibi adhibuit, *l. fin. de societ. apud Iustinian. l. socius socio 73. pro socio. in P.* De casu fortuito non tenetur socius, sed periculum & damnum commune est societati omnium, *l. cum duobus 52. §. damnata fatalia, pro socio. in P. nisi culpa sua in casum incidat.* Hac actione quoque cogitur socius omnium bonorum, conferre in medium vniuersa quæ quasiunt, *l. i. §. 1. & l. actione. §. socius cum, pro socio. P. nisi ex prohibitis causis acquisierit, d. §. socius, & l. quod autem 54. & l. quod eum 55. & §. seq. eod. si socius certarum rerum, ea quæ inde quasiunt tantum sunt. *l. cum duobus 52. cum duo. eod. Societas coita vniuersarum fortuna, un. coita censetur & de his quæ postea obuenient, cui inest, vt quicquid erogandum erit, quod eundem etiam lucrum obueniet, commune fit, *l. si societas 74. eo. vt etiam si quis exceperit, vt si quid emerit ipsius sit, non commune, tamen actione pro socio cogitur communicare, *l. si quis societatem 75. eod. Et fructus quoque. l. videamus 38. §. ex causa, de usufr. lib. 22. P. tit. 1. dotes. l. si socius pro filia 82. pro socio. cum onere. l. actione. §. socius. eod. omne id quod impensum est occasione societatis, vel damnum accedens sine culpa alicuius quoque communicandum ad modulum lucri, *l. si vnus ex sociis 68. §. si vnus. l. si fratres 53. §. si quis ex sociis. l. cum duobus §. quidam sagariam. l. omnes alienum 27. l. pro socio 38. pro socio. P. ¶ Illud & ¶ potest esse conueniens boni viri arbitrio. vt non vtique ex æquis partibus socii simus, si alter plus operæ, indultæ gratiæ, pecuniæ in societatem collaturus est, *l. i. quid enim 81. §. pro socio.******

¶ Concurrere possunt cum hac actione & aliæ aliquando, ex eo quod pactum, factumue est vt præscriptis verbis, *leg. si margaritam 54. pro socio. actio facti l. rei communis 45. cum 1. seq. pro socio. P. legis Aquiliæ. l. sed et si 47. cum 2. seq. eod. si plarium hac Fautia, l. merito 51. eod. est hæc actio pro socio rei quoque persecutoria, 27. l. sed actione 50. eod. ¶ Condemnatio potro hic fit inter socios, siue vniuersorum bonorum sint, siue alicuius tantum rei, in id quod facere possunt, id est, omni ære deducto alio, quodve dolo malo fecerint quominus possint propter fateritatis speciem, quæ versatur in societate, *l. verum 64. in prin. & §. id quod socius pro socio. P. Hocq; beneficium datur fideiussori, defensori socii, non autem heredi, b. s. neque patri, aut domino, iussu quorum societas contracta sit, cum filio aut se. uo d. l. verum. §. sed si fideiussor, & l. si pro socio. P. sed ita demum privilegio socius vtetur, si se socii iussu fiteatur, non aliter, *l. si vnus 68. §. fin. pro socio. P.***

De Mandato & Procuratore. Cap. 5.

Institu. Lib. 3. tit. 27. P. 17. tit. 1. C. 4. tit. 35. Lib. 3. P. tit. 5. Lib. 2. C. tit. 15. Lib. 1. Decret. tit. 38. Lib. 1. Sex. tit. 19. Lib. 1. Clemen. tit. 11.

- 1 Mandati diuisio, in coactum & spontaneum.
- 2 Mandati & iussus distinctio.
- 3 Mandatum vt contractus quæd.
- 4 Mandatum gratisium sit prop. iis.
- 5 Improprie mercenarium.
- 6 Mandatorum tot species, quot res mandat, vt ad lites, negotia, beneficia, &c.
- 7 Mandati diuisio ex conceptione, generale, speciale, cum libera potestate.

Procuratorum distinctio, ex distinctione mandatorum. eod. Tuuli de procuratoribus, & mandati differentia. eod.

- 8 Procurator cum libera, totorum bonorum, & specialis quis, & potestas.
- 9 Procurator ad lites de mandato fidem facere debet.
- 10 Syndicus quis dicatur, & quomodo differat a procuratore. Aitor quis. eod. Procurator quis. eod. Oeconomus quis. eod.
- 11 Mandati materia, & res.
11. 12. Mandatum sit de futuro, & re honesta.
- 12 Meretrici dans vel pro ea fideiubens alterius mandato, non habet mandantem obligatum.
- 13 Euitio in delictis locum non habet, etiamsi mandato alterius delinquant.
- 14 Famulos delinquentes iussus domini non excusat.
- 15 Mandatum quibus & a quibus fieri potest.
- 16 Mandati forma diligenter seruanda & sequenda, etiamsi vilior alia procuratori videatur.
- 17 Negotiorum gestorum actio affinis mandato.
- 18 Mandatum expresse & tacite fit, quomodo.
- 19 Mandati tenetur qui mandatum suscepit non aliter.
- 20 Mandatum quando renouari non possit a mandante.
- 21 Mandatum quomodo morte mandantis, vel procuratoris renouetur.
- 22 Procuratoris renouandi iusta causa.
- 23 Mandati actiones, directa, contraria, utilis, Et pro quibus, & quibus duntur. eod.
- 24 Procurator pro quibus tenetur actione mandati domino.
- 25 Procurator non tenetur de casu fortuito, nisi se ad illum obliget.
- 26 Procurator ex dolo condemnatus infamis est, & num. 27.
- 28 Procurator actione contraria mandati pro quibus dominum conueniat.
- 29 Procuratoris impensa quomodo sunt taxanda.
- 30 Procurator conuenit dominum, vt eum in idem non prebet.
- 31 Procuratoris damna, & agriuidinis impensas, an restituere teneatur mandans.
- 32 Salarium procurator quando, & quale petere possit.
- 33 Mandati utilis actio cui datur, & pro quibus.
- 34 Mandati finis, & cuius gratia fieri possit.
- 35 Mandati ratio cur actionem producat.

Mandatum ¶ aliud cui coactio inest, quod pro iussu a superiore factum sumitur, cui parere necesse est. *l. non videntur, 128. §. qui iussu, & l. velle 4. de reg. in ca. quod quis. eod. tit. in Sex.* aliud spontaneum, quod a volente tantum suscipitur ex conuentione, de quo omisso priore, instituta tractatio. Alia species contractuum, qui consensu sunt mandatum est, *l. i. mand. P. quo & operam nostram alitis, vt in societate, accommodamus: ¶ Longeque ¶ aliud mandatum, aliud iussus, ex quo specialis prodita actio. l. i. quod iussu. P. ¶ Mandatum ¶ est contractus nominatus, *l. in iussu. de par. iur. gentium, bonæ fidei, quo alter alteri negotium alterius gerendum committit: alter autem consentiens suscipit, qui procurator dicitur, a cura suscepta ex mandato domini. l. de procur. lib. 3. P. ¶ Hoc mandatum, ¶ proprie & improprie sumitur. Proprie est quod gratis suscipitur. Nam mandatum nisi gratuitum nullum est: non originem ex officio atque amicitia trahit contrarium potro officio merces: & interueniente pecunia, res ad locationem & conductionem potius respicit, *l. i. §. si manda. P. §. fin. eod. tit. ap. Iustin.* ¶ Aliud ¶ improprie mandatum dicitur, quod est mercenarium, dum salarium vel debetur, vel promittitur, vbi iudice taxatur procuratori, *l. si remunerandi, 6. l. salarium 7. mand. P. l. i. eo. tit. C.* Alia mandati distinctio fertur a fine, in *l. 2. mand. P. §. 1. eod. ap. Iustin.* de qua, Deo fauente, mox. ¶ Erratum ¶ tot mandatorum constitui possunt distinctiones, seu diuisiones, quot sunt negotiorum diuinitates, vt ad lites, ad negotia, ad conferenda beneficia, ca. mandatum, de rescri. 1. apud Gregorium summi pontificis. &c. ¶ Et ¶ iteum alia ratione mandati, conceptionis mandati: mandatum aliud generale, aliud speciale, aliud cum libera potestate. Hinc & procuratores veluti relationem facientes ad mandatum, distincti, vt ad lites, quibus mandat lites persecutio, seu defensio ad negotia administranda, de quibus potissimum agitur in titulo mandati,**

vt de procuratoribus ad lites maxime in titulo de procuratorib. l. 3. l. ante litem, l. is, l. post litem, & 17. cum siml. de procur. P. Sic dicimus constitui procuratores omnium rerum, & vnius rei, leg. 1. de procurat. P.

- 3 ¶ Procuratorem ¶ generalem, vel cū generali mādato, quando sine vlla definitione negotium alicui cōmittitur, vel mandatur, l. procurator totorum bonorum 63. de proc. in P. Hic & procurator totorum dicitur bonorum, cui eatenus concessa videtur potestas, vt tantum administrare possit, & fructus tātum alienare bonorum qui seruando corrumpuntur: non autem res mobiles, vel immobiles, vt nec transigere possit ex vi mandati generalis, nisi approbante, vel specialiter mandante domino, l. mandatoro generat. 60. de procurat. P. l. transactio placitum. C. de transact. Procurator tamen qui generaliter constituitur, cum libera administratione rerum, potest nouare, exigere, aliud pro alio permutare. l. procurator cui generaliter 58. §. leg. eod. tit. de procurat. in P. procurator contra cuius mandatum specialiter sollicitudo certis limitibus circumscripta est, commissa egredi efficaciter non potest, ca. qui ad agendum de procurator. in Sex. l. diligenti manda. P. Sed & id notabile, non licere quoque procuratori cui data est administratio libera, id agere, quod dominus non fuisset verisimiliter factururus, l. falsus procurator. C. de furt. quodve fraudē habet, l. creditor 60. §. Lucius mand. P. ¶ Procurator ¶ ad lites maxime & ex mandato fit, & ideo debet ante quam ad litem admittatur docere de mandato, & procuratore solemniter testata. c. 1. de proc. ap. Greg. Licet eo. tit. C. eo. tit. ¶ Procurator ¶ proprie priuatorum dicitur: at qui tractat negotia vniuersitatis, reipub. ecclesiarum, aut collegij, iudicis dicitur, & actor & defensor, leg. 1. §. quibus permissum est quod cusus. vniuers. nom. litem eorū. §. si sit ita decreuerit, eo. tit. l. munerum. §. defensores, de mun. & honor. in P. ad de c. 1. §. ibi glo. de syndico, lib. 1. Decret. tit. 39. Qui autem eorundem bona administrat, economus dicitur, l. iuuenius, de sacrosan. eccl. C. l. omnes. §. prater. & §. hoc nihilomin. de epif. & cle. C. neque ciuitas dicitur constituitur procuratorem, l. neque ciuitas, de proc. P. neque etiam tutor vel curator pro negotiis pupillorum, sed & iitantum dant actorem, vel defensorem, l. neq. tutores, C. eo. tit. de
- 11 proc. P. ¶ Materia, ¶ & res quæ in mandatum veniunt, sunt lites, & negotia pendenti, defension, vt diximus ex tit. de maleficio 4. §. i. de act. P. Quæ neque verba alia mente prolata, quæ mandanti inducunt obligationem hanc, veluti exhortatoria, ob hoc, de his qui notantur in fam. l. per sua foria. l. 1. §. idem Pomponius, de post. P. commendatitia litem §. si quis ea qua, l. si vero non remunerandi, §. cum quidam mand. P. l. item si seruis, §. non commendando tūm, de negot. gest. P. ¶ Fit ¶ & mandatum, vt quid fiat post mortem mandantis, l. si vero, non remunerandi 12. §. l. §. q. mād. P. l. §. qui alius 27. §. 1. eod. l. fin. de solut. in P. lib. 46. tit. 3. Et expresse & tacite mandatur: expresse quomodo fiat, dictum: cui ratihabitio iungi potest eius quod factum est, doctores, in l. Julian. qui suisq. cogan. P. tacite autem qui patitur: ab alio mandati, vt sibi mandetur, mandasse videtur, Vlpian. in leg. qui patitur. 18. §. l. qui fidei 13. mand. P. l. si fidei 106. C. eod. tit. ¶ Ceterum ¶ sciendum est, ita demum obligationem ex hoc contractu oriri, si quis mandatur, suscipere, it, vel acceptauerit mandatum, non aliter. Sicut autem, inquit Paulus, liberum est mandatum non suscipere: ita susceptum consummari oportet, nisi renuntiari sit. Renunciari autem ita oportet, vt integrum ius mandatori referretur, per se, vel per alium eandem rem integre explicandi: aut si non, redundet in eum capto, qui suscepit mandatum, Paul. in l. si mandauero, §. sicut autem manda. P. §. mandatum eo. tit. ap. Iustin. ¶ Item exigitur ¶ vt per se: auerit mandator in voluntate mandata vt. que ad executionem mandati: nam ante quam pro procurator constitutus exequatur, mandatum potest reuocare, & cessat mandati actio, quia extinctum est mandatum finita voluntate, leg. si vero non remunerandi, 12. §. si mandauero mand. P. re enim integra, si reuocatum fuerit, euanescit §. recte quoque eod. tit. ap. Iustin. cap. in causis, & ibi glo. de elect. l. iudicium soluitur, de iudicij. ¶ Idipsum acciūt ¶ si integro mandato, mors alterius interueniat, vel eius qui mandauerit, vel eius qui mandatum suscepit, §. item, si ad huc, de manda. ap. Iustin. Paulus, in l. §. quia 6. de iurif. emn. iudic. lib. 2. P. tit. 1. P. aut. l. inter car. ff. 26. Caus. l. si quis 27. §. morte manda. P. l. mandatum 57. eo. P. §. l. man. 15. C. eod. ita est locus in hoc contractu penitentia, eo tamen obseruato, vt qui mandatum reuocat, significet procuratori, alioquin non officiat reuocatio, re integra, quo minus gestum per procuratorem eum non obliget, Paul. in l. si mandauero 15. manda. P. l. pater, de man. vind. P.

num, & l. mutus, de proc. P. Et tutores mādare contutori possunt, vt leuam emat pupillo, nasciturque obligatio inde, d. l. si procuratorem 8. §. si tutores, Mandat abiens, l. si hereditate, §. fin. l. mand. P. abienti, & dominus libero homini, qui sibi bona fide seruit, Pompon. l. si quis qui 13. §. fin. com moda. lib. 13. P. tit. 1. si dummodo sciret se liberum: alioquin enim, si putaret se seruum, non nascitur actio mandati, quod nō habeat seruus actionem, & voluntatem liberam, sed negotiorum gestorum, appaente postea eum esse liberum, Paul. l. at qui natura 20. §. si libero, de negot. gest. lib. 3. P. tit. 5. mandat tamen recte se: uis alteri, verum tamen non sibi, sed domino acquirit actionem, Paul. l. si mandauero 21. §. fugiunt. manda. P. Et si seruus extero se mandat emendum, nullum mandatum est, Vlpian. in l. seruis 19. §. l. ap. man. in l. cum seruis 14. manda. P. Possunt vnus & plures mandare, Vlpian. in l. cum mandatoro 21. mand. P. l. 3. de negot. gest. P. vni & pluribus, Scavola, l. creator 60. §. duobus man. P. filiofamilias quoque mandatur recte, Paul. l. quod filiofamilias 61. manda. P. l. mandasti, de negot. gest. P. Vlpian. in l. filiusfamilias 8. §. ipse quoque, de proc. P. & ipse quoque mandare potest in negotiis, in quibus datur ei suo nomine actio, d. l. filiusfam. in prin. Similiter & in seruis, in his que facere possunt dicendum, l. seruum quoque, de procurat. P. Plura de iis qui constituitur procuratores, quine cōstitui possint, tradit Hostiensis de procuratoribus in Summa, videto.

¶ Forma ¶ mandati autem inspicienda est, vt secundum eam probe exsequatur procurator mandati: nam qui excessit, aliud quam mandatum est facere videtur, vt respondit Paulus. Et si susceptum non impleuerit tenetur, l. diligenter 5. mand. P. cui ad stipulatur Iulianus, l. si quis pro eo 46. eod. tit. P. & alii, l. cum mandati 12. eod. tit. C. Consensus porro huius formam dat, ideo per nuntium quoque, vel per epistolam mandatum suscipi potest: item siue per rogo, siue volo, siue mando, siue alio quocunque verbo scripserit, mandati actio est. Et in diem differri & sub conditione contrahi potest, Vlpian. l. 1. manda. P. §. mandati 2. eod. tit. apud Iustinianum Iulianum l. 2. hereditatem 32. eod. l. 1. §. fin. de procur. P. l. 3. §. 4. eod. tit. P. dummodo animus & obligandi sit, & consensus: & verba quodammodo mandatum referant. ¶ Nam si aliunde ¶ sine mandato quis gerat, negotia abientis, non datur actiones mandati, sed negotiorum gestorum, l. ex maleficio 4. §. i. de act. P. Quæ neque verba alia mente prolata, quæ mandanti inducunt obligationem hanc, veluti exhortatoria, ob hoc, de his qui notantur in fam. l. per sua foria. l. 1. §. idem Pomponius, de post. P. commendatitia litem §. si quis ea qua, l. si vero non remunerandi, §. cum quidam mand. P. l. item si seruis, §. non commendando tūm, de negot. gest. P. ¶ Fit ¶ & mandatum, vt quid fiat post mortem mandantis, l. si vero, non remunerandi 12. §. l. §. q. mād. P. l. §. qui alius 27. §. 1. eod. l. fin. de solut. in P. lib. 46. tit. 3. Et expresse & tacite mandatur: expresse quomodo fiat, dictum: cui ratihabitio iungi potest eius quod factum est, doctores, in l. Julian. qui suisq. cogan. P. tacite autem qui patitur: ab alio mandati, vt sibi mandetur, mandasse videtur, Vlpian. in leg. qui patitur. 18. §. l. qui fidei 13. mand. P. l. si fidei 106. C. eod. tit. ¶ Ceterum ¶ sciendum est, ita demum obligationem ex hoc contractu oriri, si quis mandatur, suscipere, it, vel acceptauerit mandatum, non aliter. Sicut autem, inquit Paulus, liberum est mandatum non suscipere: ita susceptum consummari oportet, nisi renuntiari sit. Renunciari autem ita oportet, vt integrum ius mandatori referretur, per se, vel per alium eandem rem integre explicandi: aut si non, redundet in eum capto, qui suscepit mandatum, Paul. in l. si mandauero, §. sicut autem manda. P. §. mandatum eo. tit. ap. Iustin. ¶ Item exigitur ¶ vt per se: auerit mandator in voluntate mandata vt. que ad executionem mandati: nam ante quam pro procurator constitutus exequatur, mandatum potest reuocare, & cessat mandati actio, quia extinctum est mandatum finita voluntate, leg. si vero non remunerandi, 12. §. si mandauero mand. P. re enim integra, si reuocatum fuerit, euanescit §. recte quoque eod. tit. ap. Iustin. cap. in causis, & ibi glo. de elect. l. iudicium soluitur, de iudicij. ¶ Idipsum acciūt ¶ si integro mandato, mors alterius interueniat, vel eius qui mandauerit, vel eius qui mandatum suscepit, §. item, si ad huc, de manda. ap. Iustin. Paulus, in l. §. quia 6. de iurif. emn. iudic. lib. 2. P. tit. 1. P. aut. l. inter car. ff. 26. Caus. l. si quis 27. §. morte manda. P. l. mandatum 57. eo. P. §. l. man. 15. C. eod. ita est locus in hoc contractu penitentia, eo tamen obseruato, vt qui mandatum reuocat, significet procuratori, alioquin non officiat reuocatio, re integra, quo minus gestum per procuratorem eum non obliget, Paul. in l. si mandauero 15. manda. P. l. pater, de man. vind. P.

c. ex parte, decreui, 33. de re script. Et utilitatis quoque causa receptum est ut iusta ignorantia mortis mandatoris interveniente, quod gestum est a procuratore eius post mortem eiusdem non reuocetur, d. §. item si ad huc, & d. l. in re causis, & l. si precedente mandato, §. mand. P. Ex parte etiam eius, qui suscepit mandatum, si potest id explere, deserere officium non debet, alioquin quantum inter sit mandatoris damnabitur. Si vero intelligat se id officium implere non posse, id ipsum cum primam poterit debet mandatori denuntiare, ut is, si velit, alterius opera utatur. Quod si cum posset denuntiare, cessauerit, quanti mandatoris inter sit tenetur. Sed si aliena ex causa non poterit renuntiare, securus e-

21 rit, leg. si quis alicui 27. §. qui suscepit mand. ¶ Liberam esse reuocationem mandati constat, ut, secundum Bartolum, huic facultati pacto renuntiare non possit, Bart. in leg. cum precario. de precar. in P. Nam iusta causa oriri possunt, ex quibus etiam is, qui cepit mandatum exsequi, reuocari potest, ut si is furere cepit, l. qui seruum 47. & l. si quis alicui 48. de acquir. her. P. si inimicitia capitales inter dominum & procuratorem interuenierint, vel dignitas accesserit procuratori, vel reipublica causa affuturus sit, Vlpian. in l. filiusfamilias 8. §. fin. de procurat. P. aut si ualitudinem, aut si necessariam peregrinationem alleget, Cuius l. aut si ualitudinem, eod. tit. de procur. P. vel hereditas superueniens eum occupet, vel ex alia iusta causa, Vlpian. in l. vel hereditas 10. eodem tit.

23 ¶ Ex hoc mandato dantur actiones, directa, contraria, utilitas. Directa personalis est, l. mandati 4. de fideiussor. lib. 8. C. tit. 47. quae datur mandatori, l. si uero 12. §. fin. mand. P. & eius heredibus, l. si mandauero, 21. §. fin. mand. P. l. si mandato Titii 59. eod. P. & ei qui mandatum suscepit, in eum cui iterum mandauit, l. si procuratorem, §. si quis mandauerit, mand. P. agit: & dominus ex mandato ferri, d. l. si mandauero, §. fugitiuus, uidelicet contra procuratorem, & heredes eius, uidelicet uti actione, ut paulo post dicemus. Nam et si extinguatur, ut antea diximus, mandatum morte alterutrius, tamen obligatio aliquando durat, l. inter causas 16. mandati. P. Filiofamilias mandato factus, eod. tit. emancipato, & in eum, & patrem de peculio intrinsum agitur, ut ait Paulus, l. quod filiofamilias 61. mand. P.

24 ¶ Agitur et directa, si procurator agnes mandati non seruauerit, si inter sit mandator, is, alio modo quam mandatum erat, non fuisse factum, non aliter, non enim datur, nisi quatenus inter sit mandatoris, non etiam si non inter sit, Vlpian. in leg. si procuratorem 8. mand. in P. l. ad comparandas, C. eod. Bona fides maxime in hoc mandato quoque consideratur: nam & electio fit fidei certi hominis in hoc contractu, Papin. in l. mandati 57. mand. Et proinde si mandatarius mandatum in aliquo decipit, vel si quid dolomalo gerat hoc iudicio mandati relinquitur, ut si mandauero tibi ut excuteris vires hereditatis, & tu, quasi minoris fit eam a me emeris, vel si ut excuteris vires eius cuiusdam crediturus, & tu idoneum esse renuntiaueris, Vlpian. in l. si mandauero, 42. eod. P. si nolit persequi procurator quod persequi potest, aut non exegerit quod exigere potest, aut nolit soluere quod exegerit, in quo dolose uerba dicitur ab Vlpiano, in l. dolus est 47. l. si procuratorem, §. dolo, eod. tit. leg. 1. in fin. de positi. P. Restituere quoque cogitur procurator omne emolumentum, quod ex mandato suscepit, quia bona fidei hoc congruit, ne de alieno lucrum sentiat, & si pecuniam mandantis habeat, ex mora usuras dependet, & ab aliis acceptas, Vlpian. in l. idemque 10. §. si procurator, & leg. Paul. in l. ex mandato 20. l. si uero non remunerandi, 12. §. dedi tibi, Africanus in l. qui negotia 34. manda. P. si tamen sine mora gestor apud se pecunias domini habuit otiosas, Scaeuola distinctio sequenda: num dominus fecerari solitus fuisset, ut teneatur ad usuras, contra, si non solitus esset fecerari, l. qui semissis 13. §. fin. de usur. in P. Et adhuc adhibita, cum debentur uisurae legitima taxatione, l. pretiuerum 19. C. mand. Si culpa sua non fecerit emens procurator fundum domino ut oportuit, condemnabitur: & si fructus ex fundo emto perceperit restituet, d. l. idemque 10. & leg. si mandato Titii 59. eod. tit. P. Item cum per procuratorem causa laesa est mandatoris, mandati actio aduersus eum competit, l. cum per proc. 11. C. eod. Et in summa, ut aiunt Diocletianus & Maximianus, l. si remunerandi, §. 1. eod. P. procurator non tantum de his quae gessit, sed etiam de his quae gesta sunt, si suscepit, tenetur. Etiam propter exactam ex mandato pecuniam, quam non exactam, tamque dolum, quam omnem lucrum, sumtum ratione bona fide habita, praestare necesse est. Sic de dolo & lata culpa, & de eo quod ad eum peruenit tenetur, l. contractus 24. de reg. iur. l. a pro-

curatore 13. C. manda. l. si procuratorem 8. §. fin. mand. P. & ultra, si non praestat quod inde aduenit, tenetur ad id quod mandatoris interest, d. l. si procuratorem, §. mandati actio, & l. si mandauero 21. §. Iulia, & l. si quis alicui 27. §. qui suscepit, mand. P. ¶ Porro si de casu fortuito non tenetur procurator, d. l. procuratore, & d. l. contractus, nisi ad illum se obligauerit, ut licet, in hoc contractu, Neratius, in l. Aristonem 39. mand. P. d. l. contractus, & similibus, de pig. actio. C. l. qui fortuitus, & in l. 1. de positi. C. l. negotium, de nego. gest. l. 1. C. cum mu. ¶ Qui in iudicio hoc condemnatur procurator, infamis fit, l. in re mandata 21. C. mandat. l. 1. §. qui pro socio, & l. furii, §. manda. de iis qui not. infam. in P. si propter dolum suum damnatur, non etiam si propter culpam, gloss. in d. §. qui pro socio, & Cicero pro Sexto Roscio, mandati non minus turpe esse iudicium, quam furti tradit. Si omnia autem procurator ex leg. mandati fecerit, nihil est quod illi possit imputari, si quid in praedictum domini, secus quam arbitrabatur, reciderit. Nam qui propria negotia facit, pleraque, ut rerum suarum a biter & moderator, ex animo facit & arbitrio, aliena vero negotia exacto officio geruntur: nec quicquam in eorum administratione neglectum, aut declinatum, culpa vacuum est, d. l. in re mandata. ¶ Et si quae situm in philosophia, quidnam foret in recepto mandato relictus, id ne omnino faceret quod mandatum est, an non unquam etiam contra: si id speres ei qui mandauit utilius fore. Quam quaestionem variis argumentis per oblectatice illustrauit Aulus Gellius, apud quem per leges, si legas, lib. 1. cap. 13. Graue quidem est falli & decipi, sed grauius & perniciosi valde exempli, ab eo qui fidem dedit, & nominatim pollicitus est supplantari, etsi hostis sit, l. 1. de constit. pecunia, in P. l. 1. de pat. in P. proditionis enim crimen huic factio inesse videtur.

¶ Contrario in iudicio seu actione mandati agit procurator, seu mandatarius, d. l. si uero non remunerandi, §. contrario, mand. P. executus mandatum, non ante, Paul. l. si mandato 45. eod. tit. Atque illa contraria dominum mandatorem conuenit, ut deducat, imputet, vel recipiat ab eo, quos eius nomine in fortem & usuras impendit, l. 1. C. man. alioque sunt legitimum que in negotia, vel lites exposuit, vel ad fructus percipiendos, cap. cum pro causa, de procurat. ap. Gregor. l. qui proprio, §. luis impendia, eod. tit. de procur. P. l. idemque 10. §. idem Labeo, l. si uero non remunerandi 12. §. si mandauero, & l. si quis mihi mandauerit 16. manda. P. l. procuratorem 11. l. si secundum mandatum 14. & l. si contra 20. C. eod. tit. et si procurator negotio finem adhibere non potuerit, Papin. in l. qui mutuum 56. §. fin. mand. P. & quamuis in iudicio non obtinuerit, dummodo ex mandato prosequatur litem, non aliter, l. etiam, C. mand. l. ita tamen, §. in hac ind. sol. in P. ¶ Ita et omnia impendia exsequendi mandati gratia facta, si bona fide facta sunt, restitui omnino debent. Neque ad rem pertinet, inquit Caius, quod is qui mandasset, potuisset, si ipse negotium gereret, ut fines impendere, l. si quis alicui 27. §. impendia mand. in P. Nisi forsitan salarium procuratori ea lege datum fuisset, & hoc conuenit, ut sumtus de suo faceret, id est, de salario, d. l. idemque 10. §. idem Labeo, mand. P. & nisi persona procuratoris, & qualitas impensis minor esset, ut puta, si rusticus qui pedes ire debet uoluerit sibi reputari equi impensas glo. in d. §. idem Labeo, ad uerba eum oportere, ut si fiant ad voluptatem d. l. idemque, uerbi idemque ait, vel procurator litis sit in rem suam datus, Vlpian. in l. si seruum 21. §. 1. & leg. si cum uenditor 66. §. si secundum, de emul. P. l. b. 21. tit. 2. aut fines mandati excelsit, & deteriorem domini causam fecerit: si determinata forma sit mandati, nam si in definita & incerta, sufficit uulter negotium gestum esse, nec meliorem fieri desideramus pro hac actione, sed ne deterior fiat, Paul. l. praeterea, §. 4. §. Caius l. potest, 41. Iulian. in l. si quis pro eod. 46. manda. P. l. cum mandati 12. C. eod. ¶ Agitur in super hoc iudicio mandatarius, ut mandator eum liberet ab obligatione, quam hoc nomine contraxit, & suscipiat in se obligationem, l. Lucius Titius 28. & l. si mandato 25. §. 1. & leg. manda. P. indemnemque in summa praestet, si quid ex re emta hoc nomine damni passus est: si sine culpa sua passus sit, leg. inter causas 16. §. sed cum seruum, mandati. P. l. si seruum 63. §. quod uero ad, mand. de furti. P. ¶ Ceterum non omnia quae impenduntur non sunt mandatoris, ei imputabit, ueluti quod spoliatus sit a latronibus, aut naufragio res amiserit, vel languore suo suorumque apprehensius quaedam erogauerit. Nam haec magis casibus, quam mandatori imputari oportet, d. l. inter causas, §. non omnia. Tradit tamen Accursius hoc de curialitate non debere seruari, glo. in d. §. non omnia, in uerbo mandati, in fin. & qui enim est, ut qui amice pro aliorum negotiis se periculum sine culpa exposuit, damnus ex offi-

cio non sentiat, in l. si quis ex signatoribus, quemadmodum testamentum aperit. P. Potest & ante executionem mandati, eo tamen suscepto, mandatarius agere cum eo, qui mandauit facere quippiam, ut sibi pecuniam det ad faciendum, maxime si iam quaedam ad faciendum parauit. l. si vero, 12 §. fin. & l. idem est 13. manda. P.

32 ¶ Petit ¶ & constituit salarium, vel constitutum exsoluit procurator, adhibito officio iudicis interdum, non ex mandato, l. salarium 7. & l. qui mutuum 56 §. fin. manda. P. l. 1. C. eod. tit. Et petitur promissum, dummodo non sit constitutum pacto aduerfante bonis moribus, ut sit de litis quota vel parte lucranda per procuratorem, quod improbum, l. salarium 7. de procurat. C. l. si contrah. 20. mand. C. l. item de proco.

33 ¶ Vtilis ¶ actio directa domino datur ex negotio gesto per procuratorem, aduersus eum qui cum procuratore contraxit, l. in causa cognitione 37. & l. si procurator meus 38 de procurator. P. l. quod procurat. eod. tit. Quia & is in dominum, qui pro procuratore fidei iussit, agit, l. idemque, §. item Papius, manda. P. Vtilis, contraria etiam experitur heredes mandatarii, qui directa agere non potest in mandatorem, l. si quis alium, 27 §. morte, manda. P. ita intellige, l. si precedente 58 eod. P. sicut nec directa mandator in heredem mandatarii, l. mandatum 57 eo tit. P. Est enim haec actio personalis, & in ea de fide certi tantum hominis agitur: & post mortem tamen durat obligatio. Ita M. Drusus praetor Vrbanus iudicium reddidit. Et quamquam subtilitas iuris hoc non admittat,

propter quam Sextus Iulius praetor ei, qui cum herede agere vellet mandati iudicium non reddidit, tamen id causa vtilitatis admittere debet, ut refert auctor Rhetoricæ ad Herennium, lib. 2.

¶ Fines ¶ propter quos mandatum fiat, sunt sex. Nam interdum mandatum fita nobis: vel nostra tantum causa, vel aliena tantum: vel nostra & aliena simul: vel nostra & mandatarii: vel mandatarii & alterius cuiusdam: vel sola mandatarii, quod vltimum non parit obligationem, sed proprie instat consilium, l. 2. mand. P. §. 1. eod. tit. apud Iustinianum, cuius nulla est obligatio, si fraudulentum non sit, l. concilium 47. de reg. iur. ca. nullus, eod. tit. in Sex. cum liceat cuique apud se explorare, num concilium illi conueniat. Verumtamen si quis aliquid non fuisset aliter facturus, nisi mandatum illi fuisset, nec illi denegandam actionem mandati contrariam, placuit, leg. si remunerandi 6 §. si tibi, mand. P.

¶ Ratio ¶ istius contractus eadem quae procuratorum est, quorum vltus per quam necessarius est, ut qui rebus suis ipsi suoperesse vel nolunt, vel non possunt, saltem per alios possint vel agere, vel conueniri. Vlpianus, in leg. 1. §. versus, de proco. P. Ita, ut ait Cicero pro Sex. Rosce, in mandatis operæ nostræ vicaria fides amicum supponitur. N. m. & officium amici est mandatum suscipere gratis, l. 1. manda. P. Quare & voluntatis consummare: suscipisset enim forsitan alius si non susceperat, l. in commodato, §. si cum mod. P. 17.

DE CONTRACTIBVS ANOMALIS LIBER XXVIII.

De Contractibus innominatis, & de specie illorum, do vt des.

Cap. 1.

- 1 Contractus innominatus quare dictus sit.
- 2 Contractuum innominatorum quatuor species.
- 3 Permutatio an sit contractus innominatus.
- 4 Permutatio tripliciter fit.
- 5.4. Prescriptis verbis actio.

Conuenit ¶ de nominatis contractibus, egimus, nunc ut de innominatis pauca agamus operæ precium est. Porro innominati dicti, non quidem quod nomine aliquo omnino careant, sed quod vnus nominis negotiorum tantum non habeant, & ad multa negotia vnica appellatione pertineant, & ad plura extendantur, nulla data vel prodita vulgari, vel singulari iure pro negotio, actione. Quo fit, ut cessantibus iudicis proditis, & vulgaribus actionibus, cum propriam nomen inuenire non possumus, facile descendamus ad eas, quas in factum appellamus, l. 1. de prescript. verbis, lib. 19. P. tit. 5. & prescriptis verbis, leg. 2. & l. si tibi area, 14 §. si, eod. tit. ¶ Generale ¶ nomen tractationis horum contractuum, ob rem dati dicitur, quod diuiditur in quatuor species: aut enim do tibi, vt des: aut facio, vt des: aut do, vt facias: aut facio, vt facias, l. naturalis 5 §. eo. P. Simples hic duæ species, do vt des: facio vt facias: ex quibus alia missione nascuntur. Pertinere autem ista formulae contingendi possunt ad alias nominatas conuentiones: verumtamen tunc illa proprium nomen accipiunt, omisso communi. L. iuris gent. de pact. in P. quare generale non consideratur, nec genus, sed species Hoc planum fit exemplis: si do pecuniam vt rem accipiam, est contractus, do vt des, leg. fin. de condit. ob. cau. da. P. tamen transit in nomen emtionis, leg. naturalis 5 §. et si quidem de prescript. verb. videlicet si in quantitate, & ratione estimationis & pretii rei detur ea pecunia, non aliter, leg. 1. de contra. emt. P. Rursum qui rem dat, vt rem accipiat, permutare videtur, & re ipsa contrahere, leg. 1. de rerum permuta.

3 ¶ Et ¶ ita permutationem quidam connumerant inter contractus innominatos, leg. gloss. in epigram. tit. de rerum permut. C. eoque officia hominum, & actiones, & res mutuo commutantur. Et iterum Paulus permutationem restringit ad speciem contractus, do vt des specialius: ibi, & si quidem pecuniam dem vt rem accipiam, quia non placet permutatorem rerum emtionem esse, & c.

non dubium est nasci civilem obligationem, dict. leg. naturalis, §. est quidem. Quamobrem rubricæ de rerum permutatione, in Codice Iustiniano, statim annectitur, & de prescriptis verbis, ubi, 4. C. Iustinian. tit. 6. quod ea actio detur pro permutatione. Et in Pandectis eadem ratione subiicitur titulus de prescriptis verbis, titulo de rerum permutatione. Veluti actione generali existente prescriptis verbis, quæ & datur pro permutatione aliquando, l. rebus certa lege traditis 16. de rerum permutat.

¶ Triplex ¶ namque fit: i potest permutatio. Primum nulla & sola promissione, quo casu non oritur actio, leg. ex placito, 3. C. de rerum permuta. l. 1 §. permuta. autem, eod. tit. in P. Secundo interueniente stipulatione, ex qua datur actio ex stipulatu, dict. l. ex placito. Tertio intercedente ex vtraque parte rerum traditione dict. leg. 1. §. permutat. autem, in qua si ex altera parte res altera tradita permutationis nomine fit, agitur condicione tantum ab eo, qui rem suam tradidit vt repetat, quasi re non secuta, non ad id quod interest, dict. leg. prima §. fin. de rerum permut. P. L. quoniam afferueras 5. L. emtio. 7. C. prescriptis tamen verbis actione id quod interest peretur, l. naturalis §. et si quidem, de prescript. verb. P. l. cum precib. 4. §. fin. & l. fin. C. de rerum permuta. vt in reliquis contractibus innominatis, do vt des obseruandum est.

De Transactione. Cap. 2.

Lib. 2. P. tit. 15. Lib. 3. C. tit. 4. Lib. 1. Decret. tit. 36.

- 1 Transactio quid.
- 2 Nova Contractus innominatus.
- 3 Quod seruari debeat vt res iudicata.
- 4 Transactio generalis, & specialis.
- 5 Transactio generalis, vniuersalis, indefinita, ad qua extenditur.
- 6 Transactio specialis qua, & quomodo transactio concipienda sit.
- 7 Transactio de quibus fieri possit rebus. L. i. ambigua semper, eod.
- 8 Transactio de iudicio non fit.
- 9 Transactio de crimine quomodo valeat.
- 10 Adulteri de crimine transigi nequit, quare.
- 10.11. Transactio de rapitu, vt nec de transactione, valet.
- 12 Transigere non licet de criminibus qua non habent penam sanguinis, excepto crimine falsi.
- 13 Transigere de vilo crimine non licet, iure pontificio, & contra iura.
- 15 Transactio de criminibus qua infamiam habent, transigat. De iure.